

Libri

nica. ad lxx. Eccl. xxvij. e. Cū sc̄ificat̄ furo i vob̄ corā eis: tollā vos q̄ppe de gētib̄: et p̄gregabo vos de vniuersis terrā: et adducā vos i terrā vras. a. D̄ recipio tibi: vt s̄. obediās. b. Reducet te. Ecce p̄mū bñficiū pñc. In terlī: dīc: Cū reliq̄ ist̄ saluē fiet / ad p̄dicationē heliq̄ et e/ noch: Malach. yl. b.

Apocal. xii. c. Cō

gregabit te. Cōtra/ rū s. xxvij. c. ibi: Oi tpe calūnīa susti/ neas: nec habeas q̄ li/ beret te. Sol. Illō in telligēdū ē: Qui libe/ ret te. i. liberationem quā tu expectas / per messiā faciat. Lūc ei expectabāt messiā / et adhuc expectat q̄ libe/ ret eos. Un Matth. xvij. b. dicunt scribē: Oportet p̄mū venire heliā. Et Job. viij. d. dīc mulier: Scim̄ q̄ messiā venit. Un illō s̄. intelligit sub p̄dictiōe dīctū: si. s. non penitu/ er. d. Dis̄p̄lit: p̄ romanos: Mō em̄ p̄ chaldeos fuerūt dis̄p̄ si in oēs gētes: s̄z tñ i babyloniā: vñ redie/ rūt post. lxx. annos.

e. Si ad cardines celi. i. ad extrema fra/ rū. Un hypbole ē. f.

Inde te retrahet.

a. ad fidē reuocabit.

g. In terra: viuēti/ um. b. Cōsider/ rūt: Lūc tpe zmodo/ re. h. M̄aiorū nu/ meri. Forte ad lram/ ita est q̄ vltra mōtes caspios/plures sūt in dei q̄ fuēt p̄f̄ eoz.

S̄z potiū referēt ad sa/ cramēta ecclesię: vbi

p̄les sūt filiū q̄ nati sūt ei p̄ aplos: q̄ fuēt ex/ fudēs: q̄ fuerūt p̄f̄ eoz carnales. k. Cir/

cūcidet r̄c. S̄c̄dm̄ bñficiū: s. x. d. Circū/ cidite r̄c. l. Et abū/ dare te faciet. Ter/ rū bñficiū ē. m. At

gaudeat. i. gaudere faciat: Et ē q̄rtū bñf̄ ciū. n. M̄adatū hoc. i. p̄ bñficiū

bñficiū hoc. i. p̄ bñficiū

.s. mādatū euāgelicū. Et ē atipophora: q̄ possent dicere iu/ dei: P̄cepta hec sūt s̄. vires nr̄as: nec possem̄ ea adiple/ re. Jo. r̄ndet: M̄adatū b̄ r̄c. q. d. Mō potest̄ excusari si nō/ faciat̄: q̄ mādatū hoc nō ē sup̄ravires vras. S̄z p̄ris videt

Act. xv. c. vbi dīc petr̄: Hoc est onus r̄c. Et Paul̄ con/ cludit Gal. iii. b. Ergo oēs erant sub maledicto legis. Sol.

Quo ad l̄rale obseruātiā onus erat īportabile: vt dīc petr̄: p̄p̄t ūrietate: p̄p̄t multitudinē p̄ceptoꝝ: S̄z q̄ ad spiritalē

ūelligentiā facile ē on̄ legl. Ide em̄ est mādatū legi / et euā/ gelij: q̄ ad spiritalē ūelligentiā. De onere aut̄ euāgelij dicit

Deuteronomij

dñs Matth. xi. d. Iugū meū suave / et on̄ meū leue. Un ali/ ter: Petr̄ appellat iugū / et on̄ legl / collectionē mādatop: Eu/ ius executio l̄ralis supra vires humanae est. Hic aut̄ apel/ lat mādatū q̄dlibet illorū p̄ se: q̄ nullū supra vires huma/ nae ē. o. Sed iuxta te r̄c. Interlī. i. mādata dei mo/ derata et cōtempata sit humanis virib̄. p.

In ore r̄c. v. s. di/ c̄ et intelligi et fieri pos/ fint. Unde. lxx. ad/ dūt: Et i manib̄ tuis. Un Ap̄ls Ro. x. b. q̄si hoc exponēs dīc: Juxta est sermo r̄c. i. corde credit ad iusticiā: ore aut̄ p̄fello sit ad salutē. Un sic: Ser/ mo. i. filiū dei: q̄ est ser/ mo p̄is: est iuxta te. i. tibi p̄formis / in natu/ ra: v̄ tecū p̄uerſal: v̄t b̄ Baruch. vij. d. In ore tuo / et in corde tuo. i. vt dicere et intelligi possis eū / et credere et/ p̄fiteri. q. Mōre. Eccl. xv. d. Ali boies in oris et vita: malū et bonū: q̄d voluerit. v̄t b̄ illi. i. Ut dilig/ gas dñm deū tu/ um. Ecce bonū q̄d se/ quis vita. a. Cer/ monias. i. sacrificia. d. Judicia: iter cau/ sa et causa. v. Sin/ aut̄ auersū r̄c. Ec/ ce malū vñ sef̄ mos. p. Et audire. i. obe/ dire. v. Lestes in/ uoco hodie celū ēt terrā / op̄ p̄posuerum vob̄ vitā et bo/ nū: bñdictionē et maledicti/ onē. Elige ḡ vitā / et tu viuas et semē tuū: et diligas dñm deū tuū / atq̄ obediās voci eī: et illi adh̄reas. Ipse est a. en̄ vitā tua / et lōgitudo die/ rū tuoy: vt habites i terra / p̄ q̄ iurauit dñs patribus tuis/ abraam/ isaac et iacob vt da/ ret eā illis. Ca. XXXI.

b. B̄ijt itaq̄ moyses/ et locut̄ ē oia verba

c. B̄ec ad vniuersū isrl:

seph̄ vniuersis vtriusq; sex⁹ audiētib̄ i dieb̄ scenop̄begie. De/ inde admonitionē ad ip̄lin: vt faciat vniuersa q̄ scripta sunt in libro isto. c. Ad vniuersū isrl. Vide ex hoc: q̄ omnia oib̄ sint dīcēda: Ergo oēs articuli oib̄ sūt p̄dicādi. Cōtra/ l̄eb. v. d. Omnis q̄ lacūl particeps est: exp̄ers est sermonis iusticie: paruul̄ em̄ est. Sol. Reuera nō oēs articuli sūt p̄/ dicādi: q̄ carnalib̄ et simplicib̄ / tm̄ simplicia et levia pred/ canda sūt: Sufficit em̄ illis implicite multa credere: vt. s. cre/ dit ecclesia: Sed omnia mandata omnibus sunt p̄dicāda: quia non possunt implicite impleri; Et hoc innuitur b̄c.

a. **N**ō possū rē Contra. i.
 xxiij. c. d. **D**ēcēt ei nō sūt i/
 mutati. sibi solueſt forte. b
 Ultra egredi. i. ad bellū. p/
 cedere / vobis p̄esse: sīc vobis mo/
 do. q. d. inurilis sum vob amo/
 do. Si plati deberēt dignita/
 tes dimittere: erā vīdēt se in/
 utilis subditz dīcere: Mō pos/
 sum egredi ad p̄dīcāndū po/
 pulo: i. egredi ad p̄sulēdū dēū.
 Ingredit em̄ plāt p̄ p̄teplā/
 tōnē: egredit p̄ p̄dīcationēm.
 Job. xxvij. d. Nūqđ mīttes
 fulgūrāt ibūt / reuertēt rē.
 e. **D**ixerit mūbi. S̄ vbi di/
 xit ei h̄ dñs: Dicim⁹ ḡ Mu.
 x. b. vbi dixit iſl̄ i. aaro: Mō
 introducēt p̄plos bos in terrā
 quam dabo eis. Itez ibidem
 xvij. c. **A**scēde i. mōntē istum
 abari: i. p̄teplare terrā quā da/
 bo filijs isrl̄. Lūq̄ videris eā/
 ibis e tu ad p̄plū tuū. Itē Mu/
 meri. xxi. a. Uciscere p̄i de/
 māianit: i. sic colliger ad po/
 pulū tuū. Hec aut̄ s̄ba q̄ sunt
 hic nō habem⁹ alicubi exp̄sse.
 d. **C**iriliter: i. aggressiōe ter/
 ribiliū. e. **C**ofortamini: i.
 in p̄sēllōne periculōp. In his
 duob̄ p̄sistit vis fortitudinis.
 f. **M**olite timere. Duplex
 timor excludit: humān⁹ i. mū/
 dan⁹: q̄ vterq̄ mal⁹ est. g
 Gocauitq̄ rē. Ecce secun/
 dū de q̄ agit in hoc capitulo.
 h. **N**ō notavat iſoue p̄ficiēd⁹:
 nō legerit ipudēt. Hebrew. v.
 a. Nemo sibi assumat honorē
 h̄ q̄ vocat rāt̄ aaron a dño.
 b. **C**orā oī isrl̄. Argumen/
 tu q̄ cōsensus p̄pl̄ req̄rit i. p̄
 lato faciēd̄. Lcuit. viij. a. Fe/
 cit moyses vt dñs imperauit.
 glo. Ibi req̄rit i. ordinādo sa/
 cerdote p̄stetia p̄pl̄: vt sciāt oēs
 i. certi sint: Quia q̄ p̄stātior
 est oib⁹ i. doctioz i. sanctioz
 h̄tute eminētior illeligit: Qd̄
 forte inuit cymbala sonantia
 in ecclēsia. Hodie nō req̄rit
 cōsensu p̄pl̄ in plāto faciēd̄:
 forte antiq̄ req̄rebat. i. **C**
 ofortare: mente. k. **R**obu/
 stus: corpē. l. **P**atribus.
 Interlin. Patriarchis i. pphe/
 tis. m. **I**urauit. Interlin.
 Firmiter pm̄sif. n. **S**crip/
 sit itaq̄. Ecce tertiu de quo
 agit in h̄ capitulo. l. de reposi/
 tōne Deuteronomij. o. **S**a/
 cerdotib⁹. Interlin. Quib⁹
 maxie legi custodia cōmenda/
 uit. Usi Malach. ij. b. Labia
 sacerdoti custodiūt scientiā: et
 legē req̄rit ex ore el⁹. i. Petri
 cij. Parati oī pol̄ceti redde/
 terationē: d̄ ea q̄ i. nobis ē fide/
 spe. p. **P**ost septē an/
 t dixit ad eos: Cētū vigiti annoz sū hodie: nō on
 possū vlt̄a egredi i. igredi: p̄serti cū i. dñs dixē
 rit mibi: nō trāsibis iordanē istū. Dñs ḡ de⁹ tu⁹
 trāsibit aī te: Ipse delebit oēs gētes has i. p̄spe
 ctu tuo: i. possidebis eas: Et iſoue iste trāsibit aī
 te: si locut⁹ ē dñs: Facietq̄ dñs eis sic fecit se/
 on i. og regib⁹ amorēq̄: i. terre eoz: delebitq̄
 eos. Cū ḡ i. hos tradiderit vob: s̄l̄r faciet leis sic
 h̄cepivob. Virilis ḡātē: i. cōfortamini: Mōlīte
 tumere: nec pauēat ad p̄spectū eoz: qz dñs de⁹
 tu⁹ ipse ē dūctor tu⁹: i. nō dūmittet nec derelinqt
 te. Gocauitq̄ moyses iſoue i. dixit ei cōrā oī is/
 rael: Cōfortare i. esto rōbus: Tu em̄ introduceſ
 ppl̄m̄ istū in terrā quā daturū se p̄ātrib⁹ eoz iū/
 rauit dñs: i. tu eā sorte diuides. Et dñs q̄ dūctor
 vī est: ipse erit tecū: nō dūmittet nec dereliquet te:
 n. Mōlīte timere nec pauēas. Scripsit itaq̄ moyses
 o. legē hāc: i. tradidit eā sacerdōtib⁹: filijs leui: q̄
 portabāt arcā fedēr dñi: i. cūct̄ seniorib⁹ isrl̄.
 P̄ceptiq̄ eū dīcēs: Post septē ānos āno re
 missiōis i. solēnitāte tabernaculoz: p̄ueniētib⁹
 cūct̄ ex filijs isrl̄: i. appareāt i. p̄spectu dñi dei
 tu⁹ i. loco quē elegēt dñs: leges v̄ba legl̄ h⁹ co/
 rā oī isrl̄: audiētib⁹ eis: i. vnū oī pplo zgrega/
 to: tā viris q̄ mulierib⁹: paruulis i. aduenis: qui
 sūt i. tra portas tuas: vt audiētēs discāt i. timē
 ant dñm̄ dēū vestrū: i. custodiāt ip̄lēantq̄ dēs
 sermones legl̄ h̄ur⁹. Filij q̄ eoz q̄ nūc ignōrāt
 vt audire possint: i. timeāt dñm̄ dēū suū cūct̄ di/
 cibus quib⁹ versant in terra: ad quā vos iorda/
 ne transmissō p̄gitis obtinendā. Et ait dñs ad
 moysen: Ecce p̄pe sūt dies mortis tu⁹: Goca
 iſoue: i. state in tabernaculo testimonij: i. p̄re/
 cipiā ei. Abierūt ergo moyses i. iſoue: i. steterūt
 i. tabernaculo testimonij: Apparuitq̄ dñs ibi in
 colūna nubis: q̄ stetit i. introitu tabernaculi. Di/
 xitq̄ dñs ad moysen: Ecce tu dormies cū patri
 bus tuis: i. pplos iste p̄surgēs fornicabit post de/
 os alienos i. terra ad quā ingrediet i. habitabit
 i. ea: Ibi dērelinquet me: i. irritū faciet fedus q̄
 p̄p̄igī cū eo. Et irasceſ furor me⁹: tra eū i. dle
 illo: i. dērelinquā eū i. abscondā faciē mēā ab eo: i.
 t erit in deuōratione. Inueniēt eū om̄ia mala et afflictio
 e: ita vt dicat i. illo die: Tere qz nō ēst deus meū: i.
 uenerūt me hēc mala: Ego aut̄ abscondā i. celabo faciē
 mēā i. die illo: p̄pter om̄ia mala q̄ fecit: qz secur⁹ ēst de/
 os alienos. Nūc itaq̄ scribitez vobis cāticū iſtud: i. do/
 cete filios isrl̄: i. memoriz teneāt i. ore decātēt: i. sit mibi
 carniē iſtud: p̄ testimonio inter filios isrl̄. Introducā em̄
 eū i. terrā: p̄ qua iuraui patrib⁹ ei⁹ lācte i. melle manātē.
 Cūq̄ cōmederint i. saturati crassiq̄ fuerint: auertent ad
 deos alienos: i. seruēt eis: i. detrahēt mibi i. irritū faciet
 pactū meū. Postq̄ inueniēt eū mala multa: i. afflicti/
 ones: r̄nidebit ei cāticū iſtud: p̄ testimonio q̄d nulla de/
 lebit obliuio ex ore seminis tui. Scio em̄ cōgītatiōes ei⁹
 q̄ facturus sit hodie: aīcīq̄ introducā eū i. terrā quā ei pol/
 licit⁹ sum. Scripsit ḡ moyses cāticū: i. docuit filios isrl̄.
 P̄ceptiq̄ dñs iſoue filio nun: i. ait: Confortare i. esto

Libri

Eius. i. pp. 51. **a** *Et ego ero tecum.* Hinc trahit argumen-
tum ad hoc quod dicit Aug. Si ego facio quod in me est: me
s. preparando: deo facit quod in se est: gratia apponendo. **b** *Tol-*
lite li. Interlinij. Deuteronomij. i. euangeliu. Et est hic the-
ma bonu in synodo. Osee. xiiij. a. Tollite vobiscum verba: et co-
*uerumini ad dominum: et dicite ei: Omne aufer
iniqutate: et accipe bonu: et reddem vitulos
labior nro. Arca autem est cor christiani.
Esa. xl. a. Loquimini ad cor hierusalē et aduo-
cate eā. Mar. v. d. Predate euāgeliū oī
creature. **c** *At sit ibi contra te. Matth.*
v. d. Esto senties cito aduersario tuo. i. le-
gi. dū es cū ea in via. Job. v. g. Est q accu-
sat tē. Itē nota q arca dicta est arca fede-
*ris: q ibi due tabule erāt: sed ppli ad om̄n̄m
ptinētes. i. pcepta: q ippletio p̄federat nos
deo. Exo. xix. a. Si audieritis vocē meā et
custodierit pactū meū tē. Itē q ibi erat
aga: q significat potestas sacerdotalis: q co-
federamur deo. Uel quia ibi erat vna au-
rea plena manā: q significat christū: i. q sūt
oēs thesauri sapientie et sciētē dei absconditi:
vt dī. Lolo. ii. a. Per quē recōciliātur deo
patri: Eph. i. b. in laudē ḡlē sue: i. q grati-
cavit nos in dilectō filio suo: in q habem⁹ re-
dēptionē. **d** *Ceruicē. i. supbiā idomabi-*
lē. Hinc ēsūptū illud Act. vii. f. Dura cer-
vice et circūcis cordib⁹ et aurib⁹: vos sp̄ spi
ritus sc̄o restitisti. Hiere. v. a. Indurauēt
facies suas supra petrā: et noluerūt reuerti.
Ide. vii. b. Quare auersus ē ppls iste in hie-
rusalē aduersione cōtētiosa: et apphēderunt
mendaciu: et noluerūt reuerti. e **Quāto**
magl cū mortu⁹ fuero. Hoc exponitur
mystice de christo: Et ē argumētu: q iudei
*p̄l peccauerūt post mortē christi q̄ i crucifi-
xione. Unī Ps. Hederūt i escā meā fel: Ibi*
Glo. Cōcepto i celo sedēt graui⁹ peccat:
q̄ qui crucifixerūt eū i tra. Eōtra. S. xxvij.
g. Et erit vita tua pēdēs aī te. Ibi Glo. Mi-
hil pēius inter maledicta: q̄ videre vitā suā
i. filii dei pēdētē: et nō credere ei. Sol. Tu
dei mag. dicūt pecasse post mortē christi q̄
ad numerositatē psonar⁹ et actuū: s̄z magan
q̄ ad gen⁹ et quantitatē pcti. Ad h̄ qd̄ dī. i. Glo.
sup Ps. dicis q̄ sit cōpatio iter hereticos
post mortē christi alios puerētes: et sum-
*plices iudeos q̄ ex ignorātia christū crucifi-
xerūt. f* **Et loquar audiētib⁹.** Inter-
linij. dicit: Intelligentib⁹. Hic videſ inui q̄
moysēs m̄ maiorib⁹ loqbaſe dedit legē. Eō
tra. Stati postea dī: Locut⁹ ē ḡ moysēs au-
diētē inverso cētu isrl̄ v̄ba carminis hui⁹: et
ad finē v̄sq̄ cōpleuit.**

A

Ps. 68. **Quāto**
magl cū mortu⁹ fuero. Hoc exponitur
mystice de christo: Et ē argumētu: q iudei
*p̄l peccauerūt post mortē christi q̄ i crucifi-
xione. Unī Ps. Hederūt i escā meā fel: Ibi*
Glo. Cōcepto i celo sedēt graui⁹ peccat:
q̄ qui crucifixerūt eū i tra. Eōtra. S. xxvij.
g. Et erit vita tua pēdēs aī te. Ibi Glo. Mi-
hil pēius inter maledicta: q̄ videre vitā suā
i. filii dei pēdētē: et nō credere ei. Sol. Tu
dei mag. dicūt pecasse post mortē christi q̄
ad numerositatē psonar⁹ et actuū: s̄z magan
q̄ ad gen⁹ et quantitatē pcti. Ad h̄ qd̄ dī. i. Glo.
sup Ps. dicis q̄ sit cōpatio iter hereticos
post mortē christi alios puerētes: et sum-
*plices iudeos q̄ ex ignorātia christū crucifi-
xerūt. f* **Et loquar audiētib⁹.** Inter-
linij. dicit: Intelligentib⁹. Hic videſ inui q̄
moysēs m̄ maiorib⁹ loqbaſe dedit legē. Eō
tra. Stati postea dī: Locut⁹ ē ḡ moysēs au-
diētē inverso cētu isrl̄ v̄ba carminis hui⁹: et
ad finē v̄sq̄ cōpleuit.

Capitulū. XXXII.
Pudite celi q̄ loqr: k
audiat terra v̄ba m
orl mei. Cōcrescat
i pluuiā dōctrina mea: flu
at vt ros eloquiū meum.

Decute celi tē. Post legē totū recapitulationē et
multiplice ppli excitationē: ponit moyses cāticū: qd̄
docētē dīo sc̄psit i testimoniu ū filios isrl̄: et iexcus-
sabiles essent. Cōmemorātē i b̄ cāticū dei bñficia t̄ ppli ma-
leficia: vt audiētē posteritas eoz v̄trāq̄ sc̄iat eos fuisse iexcusa-
biles: et dētū iuste puniūsse. Et p̄ h̄c ipsa
sollicito: i dei fuitio redderet. Dicit ā
Joseph⁹ b̄ cāticū cē sc̄ptū ap̄b hebreos
carmē elegiacō: ab elegia: qd̄ ē misia. i.
carmē de misia. i. d̄ amore elegiacō: h̄s.
b̄ hexametr̄ p̄tāment̄. Odo talis ē:
"Prio suscitat auditor tā p̄sentū q̄ fu-
turo: attēto: Et h̄ i duob⁹. Prio i h̄o
maiora elemēta iuitat ad audiēdū: In q̄
etia nota cāticū auctoritas. Sc̄do i h̄ qd̄
cōparat cāticū pluuię: i q̄ nota op̄isit
litas. Et h̄c duo. s. auctoritas et v̄ltitas:
audito: redidūt attētos. Sc̄do loco ex-
hortat ad magnificētā dei: subdēs cau-
sas plurimās: q̄re magnificādū sit. Let-
tio exprobat eis maleficia sua multipli-
cia. Quarto enumerat dei bñficia: vt sic
modo timere faciat: mō puocet ad amo-
rē. Cōminatiōes etia sepe iterferit: vt sic
cōpescat maliciā ipior. Dicit ḡ: Audit
celi tē. Elemēta aut ad l̄faz testes vocat:
q̄ i ei⁹ admonitiōis testimoniu aurūne
esset: q̄ mortales sūt: et ideo immortalia
elemēta: i testes inducūt: vt si fili isrl̄ mā
data ei⁹ neglexerūt: eoz testimonio p̄uici
cōpetētū p̄uniant. Nec iuocat ea vt q̄l
aiara audire et loq̄ valeat: vt qd̄ putau-
rūt: Juxta illud Ps. Qui respicit terrā
et facit eā tremere. Nō ei tremit nisi ai-
tū: vt dicit: Sz h̄ est pot̄ p̄testat dei
et sup eo p̄ intelligētā. Sz quo insensator
elemēto: testimonio iudei cōuicti fūci-
patuit in passione dñi: vbi sol obscurans
est: terra tremuit: petre scisse sūt: aq̄ de lu-
tere emanauit. Nec oia eos scelerāq̄
erūt. Unī Sap. v. d. Pugnabit p̄ eo or-
bis terraz ū sensatos. Uel metonymie.
l Celi. i. angeli. m Terra. i. hoies.
Et nota: q̄ dīc p̄lalif celi: vbi hebrei h̄t
samahim: qd̄ est p̄lalif nūeri: masculini:
fm illā sentētā Hieronymi: q̄ illā noīz
hebreā desinētia in. n. sūt generi neutri
et p̄lalif nūeri: que s̄o in m. generi mas-
culini et pluralis nūeri: Tū moyses sin-
gularis voluit intelligi. Unī p̄lalē ē voce:
significatiōe vō singulare: sic thebe athe-
ne: et hmōi. Unī celi. i. maiores: terra mi-
nores: terrenis sensib⁹ attributi. Unī celi
cēlestē vīta ducētes. i. iusti: Terra terre-
na vīta ducētes. i. mali. Unī celi cōēplati
ui: terra laboriosi: vt dīc Aug. Celi ad audiēdā allegoriā:
terra ad audiēdā historiā iūtan̄ oēs fm q̄ eis p̄gruit. Du-
cite v̄troq̄ auditu: interiori. s. et exteriori. Sile Esa. i. a. Du-
cite celi: et aurib⁹ p̄cipe terra. **m** *In pluuiā. Interlinij. l*
m̄ltiplicet vt pluuiā: q̄ innumerabiles habet guttas: et dei in-
scrutabilita sūt iudicia: Ro. xi. d. o Doctrina mea. In-
culeatio est. Unī doctrina: dicit pluuiā: vbi rūmorē incutit: ros
vbi blādīt. Unī pluuiā est: vbi est apta: ros: vbi occulta. Uel
pluuiā ē: vbi diffīcilioz ē: ros: vbi planior. Ros: refrigeratiſ ū
auis est: nutrit segetes teneras: nocte cadit: Sic doctrina fa-
cra: ab est: vītō: vītō: refrigeraſ: suavis est faciētib⁹ et intelligētib⁹
bus eā. Ps. Q̄ dulcia fauic⁹ meis eloquia tua: sup mel oī
meo. Nec nutrit hoies i bonū: noctē hui⁹ ūcēt̄ illuminat. Ps.
Lucerna pedib⁹ meis ūbū tuū: et lucerna ūmēt̄ meis. Herba
mollis est: tenera est: vīrens est: Sic corda auditop̄ debent

Deuteronomij

esse mollia p̄ māsuetudinē: tenera p̄ obediētiā: vīrentia p̄ fi-
dē & opatiōnē. a **Quasi imber.** i. psit doctrina mea: q̄ p̄ ibrē & stillas intelligit: maiorib⁹ & minorib⁹: q̄ p̄ herbā & gra-
mina intelligunt. b **Sip̄ herbā.** Interlin. Quā viuere
facit & crescere: sic doctrina auditor cor: vt p̄serat virtutū
gramia. c **Quia nomē tē.** Glo. De
mōstrat q̄ sit pluia. Nōmē ei dñs iuoca-
re euāgeliū dei p̄dicare est: Qd̄ q̄ audir &
facit: fructū vite possidebit. d **Inuo-**
cabo. Interlin. i. vītēs & magnalia dei
cātabo. e **Date magnificētiā.** Hic
incipit scda ps huī cātici: Et hucusq; fuit
q̄s p̄gnū: Hic insitit p̄ncipali sermoni:
Primo attrahēs p̄missionib⁹: deinde ter-
ret cominationib⁹: deinde cōmēdat iudicē / a
p̄fectiōe / adonatiōe / a fidelitate / apatiētiā.
f **Magnificētiā.** i. p̄dicate dei magni-
ficētiā. Un dīc Interlin: Deū magnifica-
re / corde / ore / ope / maiestatē eī p̄dicare.
Ud̄ date magnificētiā. i. magna q̄s deo
meum. g **Dei p̄fecta sunt opa.** In-
terlin. q̄ p̄fect⁹ est. Et est p̄ma causa qua-
re dē sit magnificand⁹. q̄. d. merito mag-
nificand⁹ est: q̄r̄ dei tē. Un Ben. ii. a. Per-
Bob. s. b. feci sunt celi & ois ornat⁹ eop̄. Impfecta
opa dei annūciā q̄ solū h̄bo deū glorifi-
cat. Itēt dīc Glo. Septima die cōpleuit
op⁹ suū: q̄d̄ est redēptio humani generis.
S̄z hoc videtur fassū: Immo / sexta feria
q̄m mortuus el. Sol. Scdm Augl. dicit
hoc: qui dicit q̄ vespa sextē feriē p̄tinebat
ad sabbatū: q̄: fm̄ eū tūc̄ iēgit ordo mutari. Itē nota q̄ ex
eo q̄ requieit i sabbato / inuiti sabbatū aīe: rideo h̄ cātici i sab-
bato cantat. h **Hēs vīe:** qb⁹ tur ad deū: t qb⁹ ipse venit
ad nos. Nos im̄ ad eū p̄ vīa p̄nitētiē & satisfactiōis: ipse ve-
nit ad nos p̄vīa misericordie & retributiōis. Vīe. i. o. opa. i
Judicīa. i. discrete facta. Un Interlin. Quia oia discrete
& ordinata facit. Itē Glo. i. oia mādata eī iusta. P̄s. Judi-
cia dñya iustificata i semetipsa: Et hec ē scda cā q̄re magni-
ficād⁹ ē dē. k **Dē fidel.** p̄missa fidelit̄ adiplēs & minas.
Et ētia cā q̄re magnificād⁹ ē dē. Sex eī d̄ b̄ ponit causas:
Prima ē opis p̄ficio: Scda eī d̄ discreto: Tertia fidelitas:
Quarta eq̄tas: Quia iusticia: Sexta rectitudo. l **Absq; z**
vīla ini. Interlin. Quia eq̄tas est. m **Just.** Interlin.
Pro meriti retributiōis malis mala. n **Recr.** Interlin. Bo-
nis retributiōis bona. o **Deccauerit ei:** Tertia ps̄ ē. Se
pruagita h̄nt: Peccauerit nō eī filii vitupabiles. Quiavt dīc
Aug. q̄ peccat nō deo: s̄z sibi peccat. i. p̄ctō nocet. S̄z obij-
cit Aug. quō d̄ i P̄s. Libi soli peccauit. Itēl Diere. vīl. b.
fm̄ alā līaz: Libi peccauim⁹ / patiētia isrl̄ dñe. Et alibi: Sa-
na aīaz meā: q̄r̄ tē. Et soluit: ponēs differētiā int̄ peccare i
deū & peccare deo. Peccare i deū: ē i his q̄ ad cultū dei p̄t/
nēt peccare. Sic peccabat sūj heli. i. Regl. q̄. e. Un ibi d̄:
Si deū peccauerit vir: q̄s orabit p̄ ipso: Sic etiā peccat q̄
peccat i hoies: q̄ p̄tinet ad deū. Un Ben. xx. b. dictū est abi/
melech: Propterea p̄cep̄ tibi / ne peccares i me: auferēdo. s.
abzāytorē suā. Peccare deo d̄ q̄s m̄ltipliſt: Uno mō pec-
cat deo / q̄ d̄ p̄ctō suo p̄nitēt: t deū ignoscēt glificat / p̄ctō
sūj p̄tēdo. Un d̄ achor: Josue. vii. c. Da glāz deo. Idē
d̄ cēcō nato: Job. ix. e. Sic etiā exponit illō P̄s. Libi soli
peccauit. Et illud: Sana aīaz meā q̄r̄ peccauit tibi. Itē pec-
cat quis deo / q̄ ab eo sperat salutē: Sicut eger dicit̄ egrota/
re medico: q̄s spar ab eo sanitatē. Itē peccare sibi et nō deo
d̄ q̄s q̄i peccat sibi. i. ad dānū suū. p **No filij.** Glo.
Quia nō ex fide. Itē Glo. Infideles / q̄ ex p̄te diabolo: Job
vii. f. Itē No filij / q̄ a deo p̄te degenerauerit. q **In sor-**
dib⁹. Interlin. In idolis v̄l p̄ctōs sordiū. Glo. i. diuersis ge-
nerib⁹ p̄ctōz. Apoc. vlt. c. Qui i sordib⁹ ē sordescat adhuc.
Ulsic: Ipsi s̄i filij eī existētes i sordib⁹ peccauerit ei. i. ad ho-
nore & glāz eī. Dē eī p̄ p̄nitētā maloꝝ ondit glōlus.

XXXII

r **Generatio tē.** De tertia p̄te ē: Et querit fīi onē ad
eos: q̄ mali sūt: Et discurret p̄ opēz genera: ondit illos p̄
uos / steri volūtate: & bñficioꝝ i gratitudine: ibi: P̄traua:
Et exteri opatiōe: & mali p̄ bono redditōe: ibi: Meruersa
tē. De hac generatiōe d̄ Mart. xij. c. Generatio mala &
adulta signū q̄rit. Et Luc. xi. d. Benim
navipaz q̄s ondit vob fugere avētura ira:
s **Heccine.** Interlin. i. p̄ bonis reddēs
mala. P̄s. Retribuebat mibi mala p̄ bo/ tps. 35
nis / sterilitatē animē meꝝ. Mota: redde/
re malū p̄ bono / peruersitatē est: vt hic:
reddere malū p̄ malo / fragilitatē: reddere
bonū p̄ bono / q̄tatis ē: reddere bonū p̄ ma-
lo / p̄fecte charitatē est. Ro. xij. d. Mō red-
detes malū p̄ malo. P̄rouerb. xxv. c. Si
esurierit inimic⁹ tu⁹ / ciba illū. t **Stul-**
te. Stult⁹ ē / q̄ nec vītat mala nec p̄cauet:
Inspīeſ q̄ p̄uidet / s̄z nō p̄cauet. Itē stul-
tus / q̄ ad iſtēlectū: Inſpīeſ / q̄ ad affectū. Se
quī aut̄ hēc stultitia ex trib⁹ p̄dictis. s. ex
bñficioꝝ i gratitudine: ex volūtate / p̄rauita-
te: ex opis p̄ueritate: & mali p̄ bono reddi-
tiōe: Null⁹ em̄ iſpīeſ / stultitioſ / illo q̄
hēc facit. v **Nūq; d̄ tē.** Hic iuitat eos
ad amorē parit & timorē. Ad amorē q̄deꝝ
rōne bñficioꝝ exhibitor: vbi dicit: Nūq;
nō ipse est pater tu⁹. q. d. sic. Usi diligēd⁹.
Malach. i. b. Si ego p̄ / vbi amor siue
honor meus: Itē nō q̄cūq; pater :s̄z x
Qui possedit et fecit et creauit te:
Et ē ordo p̄pōster: in q̄ notaſ iudeoꝝ per
ueritas & deordinatio. Primo em̄ crea-
uit dē de nībilo: disponēdoꝝ essent: Post fecit formādoꝝ vt
bñ essent: Tertio possedit dominādo & regēdo / me deficerē
v̄l caderēt. Prop̄ p̄mū d̄r̄ p̄z: p̄p̄ scdm maḡ: p̄p̄ tertiu
dñs: Quia ḡ p̄z / diligēd⁹: q̄r̄ maḡ / honorādul: q̄r̄ dñs: ē t̄l/
mēd⁹. Un ad hēc tria iuitat h̄ p̄plū. S̄z nota q̄ sub ierroga-
tione dīc: Nūq; nō ipse est p̄ tuus: In q̄ exp̄mī p̄plū iſide/
litas & i gratitudo & ignorātia. Ut creauit / vītā p̄ferēdo: fecit
grāz iſundēdo: possedit. i. possidebit / futurā glāiam recipie-
do. De his tribus: creauit / fecit / possedit: p̄t intelligi illud
Apli. i. Cori. i. d. Vos esti in christo iesu / qui factus est vo-
bis sapientia a deo / & iusticia & sanctificatio & redēptio. Sa-
piētia ad creatorē refertur: Sacrificatio & redēptio ad fa-
ctorem / siue recreatores: Justicia / ad remuneratores / siue ad
possessore. Pas. Interlin. creatiōe / si generatiōe. y **Crea-**
uit. Interlin. i. ad imagine formauit. z **Demēto.** Spe-
cificat p̄cedētia / vt maḡ / puocet eos ad amorē. q. d. talis est
dē / tā magnific⁹ / tā p̄fect⁹ / tā discret⁹ / tā fidelis / tā equ⁹ / tam
iust⁹ / tā recr⁹: iſup / p̄z / dñs: ḡ nō ē dād⁹ obliuionī. Iḡit me-
mento. i. mēre teneto: vt sic ad eū redeas: v̄l ab eo nō rece-
das. a **Diez antiq̄z:** quib⁹. s. tot bñficia a deo recepi-
sti: tā in te: ḡ i p̄ib⁹: q̄n. s. elegit p̄tes tuos i p̄plū peculiare.
Et est argumētu / q̄ tenemur ad grāpactiōes p̄ bñficijs an/
cessorib⁹ nīris exhibit̄. Et q̄ posset dicere p̄plū: Diez est q̄
mīta bñficia p̄tulit dē mībi & patrib⁹: t̄ p̄p̄ duravit illa bñ/
ficioꝝ largitio: nec fuit cōtinua: ideo addit: b **Cogita ge-**
neratiōes singulaſ: Et videbis q̄ nulli generatiōi defuit
libalitas dei. Logita ḡ. i. i corde agita tot dei bñficia: q̄ vīz
nūc sine sensu & cogitatiōe iusta siue recia exitisti: q̄ vīz nūc
de exteriorib⁹ tm̄ cogitasti. Un Elsa. xly. c. Redire p̄uarica-
tores ad cor: recordamini p̄or̄ sc̄li: q̄m ego sū dñs dē. S̄z
q̄r̄ duri sūr iudei ad credēdū: subdit testimoniu: c **Inter-**
rogā tē. q. d. n̄ quēlibet ierroga: s̄z patrē tuū / q̄ p̄ te poti⁹
q̄̄ te testificabis. Et vt ois suscipio excludat a testimonio:
addit: d **Noiōres tuos:** Qui nullo mō mētirent: & q̄
sciū vītate. Un Job. xij. b. In atiq̄s ē sapiētia: & i mīto tē
prudētia. Hic etiā ē argumētu ū illos / q̄ maliū iprudēter ig-
norare / q̄ prudēter q̄d̄ nesciū ierrogare. Ad q̄p̄ iſtructionē
d̄ Luc. ii. g. Inuenēr̄ maria & ioseph christū i tēplo sedē-
tē i medio doctoꝝ audītē & ierrogatē. e **Qñ tē. Quid** L 5

discat testes pducti oñdit dicēs: **Q**ui rē. q.d. ipsi dicent tibi q dñs filios isrl p cūcūl pplos in hereditatē suā elegit. **V**er sume: **H**emētō qñ diuidebat rē. **I**nterlin. In pfusionē lī guap Bēn. xi. b. q. d. licet multitudō hominū innumerabilis sit filios tm̄ isrl ihereditatē suā dñs elegit: qb̄ potētiā suā et se creta sua q legis et pphetaꝝ manifestabat iudicia. **A**n̄ sepabat filios: disse minādo p oēs terras. **D**ic Interlin: post dñliuū. f. A trib̄ em̄ filiis noe/ortē sūt li guap septuaginta: et ab eis occupata est tota terra: vt d̄ Bēn. x. d. **b** Cōstituit rē. **I**nterlin. d̄: Hypbole ē.i. tot p̄stiu it singulas gētes: q̄ erāt singule psonē in pplo isrl: v̄l q̄t i gressē sūt i egyptū Bēn. xlvi. c.i. septuaginta. **T**otū hoc d̄: In terlin. **S**z videt falso dicere q̄ tm̄ septua gita psonē i gressē sūt i egyptū: Mā videt q̄ fuerit septuagita quicq; et genera ligatur fūrū septuagita quo: **T**ū et dñs septu agintaduos discipulos misit Luc. x. a. **S**ol. Scriptura sacra nō curat de minutijs. **H**ebr̄ sic legit: Cōstituit ter. rē. q. d. Isrl q̄si char: sibi dñs nūerauit et noīanit: alios q̄si viles/nūero nō distinxit. **G**reg. i qdā Blo. ponit l̄raz septuagita: fm̄ quā d̄: Statuit terminos gētū/iuxta nūeruz angeloz dei. i. singulis gētib̄: imo et singulis hoib̄/deputauit singilos angelos ad custodiā: **J**udaicō p̄plo seip̄l custodē dedit: v̄sc̄ dū fecerūt vitulū cōstatilē i deserto: Et tūc se subtraxit: et angelū eis depurauit custodē. **s. m**ichaelē: q̄ fuit custos eorū v̄sc̄ ad dñi passionē: vt patet Daniel. x. c. **E**t tūc trāslatus est de synagoga/ad ecclesiā christianā. **U**n̄ et oēs ecclie ange loꝝ/dedicatē sūt i honore michaelis. **U**n̄ et ex h̄ d̄: michael p̄posit̄ paradise. **E**x h̄ aut̄ q̄ d̄: Statuit nūerū gentiū iuxta nūerū angeloz dei: nō solū notaū angeloz custodia hoib̄ deputata: vex etiā q̄ paries hoīm/ex eq̄ r̄idebit parietiā āge lorū. In supna em̄ ciuitate erūt duo parietes: **U**n̄ ex solis hoib̄: aliq̄ ex angelis qui p̄stiterūt/et hoib̄ resarcītib̄ rūnā eoz. Et hi duo parietes erūt eq̄les: vt dicūt magistri: et ex Blo. **G**reg. h̄ posita videb̄ haberi: nō tm̄ exp̄se. **S**z h̄ certū est: q̄ hoīes aſſcdēt in forū angeloz: p̄filiūdūnē pueria/ tiois sue. Quidā em̄ hoīes angelis de superiori ordine equa būt: aliq̄ aliq̄ fm̄ meriti q̄litatē: q̄ etiā de q̄libet ordine aliq̄ angelī ceciderūt. **C**ōpars aut̄ dñi. i. dñs p̄ se nō q̄ an gelū p̄fuit israeli. **E**ls sic: Pars. i. hereditas dñi ē p̄plūs ei. i. p̄plūs iudaic̄. **J**udaicū em̄ p̄plū q̄si p̄plū peculiare ele git sibi dñs: et alios q̄si viles et ignotos dimisit. **U**n̄ Esa. xl. d. Ecce gētes q̄si stilla situle: et q̄si monētū statherē reputatē sunt. **D**ic̄ hoī bo d̄ Esa. xlii. a. Molitumere iacob: q̄ ego redem̄ te: et vocauit te noīe tuo seruū meū es tu. **I**te Esa. xix. d. Hereditas mea isrl. **d** Cōpopulus. **I**nterlin. fidelis: Jacob. i. p̄plū iudaic̄: q̄ ex iacob descendit/est funicul̄ he reditāt̄ ei. i. portio funiculata: siue funiculo mēlurata. **Q**d idō d̄: q̄ funiculo solet distribui hereditas. **U**n̄ D̄. Funēs ceciderūt mihi i p̄clar̄ rē. In h̄ aut̄ q̄ d̄ funicul̄ duo notaū: paucitas p̄plū: et familiaritas dñi erga p̄plū. **d** Funicul̄ hereditat̄ ei. **I**nterlin. i. possellio hereditat̄. **I**te Blo. ibidē: Lū de vniuersas gētes creauit/solos israelitās elegit: q̄s sua cognitiōe/signis miraculis glorificauit. **e** Ignuit eū. Adhuc collata bñficia cōmemorat: Et cū dixit isrl esse partē et funiculū: ostendit mala q̄ habebat q̄ elegit eū sibi i p̄plū. Et ponit tria: Pr̄iuationē siue defectū oīm honorū/ cu d̄: In terra deserta. Scđm institudinē malorū actualiter opp̄metū/ cu d̄: In loco hororū. Tertiū: p̄iuationē cōsola tiois/ cu d̄: Et vastē solitudinis. In his trib̄ p̄sistit p̄se/cta miseria. **I**dic iuenit dñs isrl: et hinc assūpit: **U**n̄ deuo tus et sedul̄ deberer esse i servitio dñi/q̄ a tāta miseria libera uit eū. **Q**uādālitter: Cor p̄cōris d̄: terra deserta/ppter gratiā amulione: Loc̄ hororū/ppter demōnū habitationē:

Tasta solitudo/ ppter bonorū naturaliū corruptionē. **f** Cū cūduxit eū. **O**stēlo vñ liberat̄ ē isrl: ostēdit quō liberatus cū dicit: Circūdurit: Quia ad l̄az/p viā mons seir: vt dicit Interlin. Nā recta via ire nō poterāt/ p̄dicētib̄ idūmēsis: vt d̄ Mu. xx. d. **g** Et docuit. **B**lo. Quia i sīa pacū cū eo inīt: Exo. xii. **M**āna dedit: Exo. xvi. et Mu. xi. Aquā de petra p̄duxit: Mu. xx. Lotūmēcis ministravit: Exo. xv. Et i ea eremo. xl. ānis eos circūducēdo p̄cepta sua docuit. s̄. codē. xxix. **b** Custodiuit. Sz quō custodiuit eos cū oēs p̄ter caleph̄ et iōsue/mortui fuerint i deserto. Ad h̄ soluit Interlin dices: Multī i deserto p̄stra ti sūt: s̄. postq̄ mādata dei trāgressi sūt. q. d. aī trāgressionē bñ custodiuit eos: s̄. nō post. **E**l h̄ regulā Lychonū dicitū ē. Custodiuit eū. i. aliquā p̄te ei. Sile ē ibi: Lū occideret eos q̄reb̄t eū. i. cū occideret q̄dā eorū q̄dā eorū q̄reb̄t eū. **i** Quasi pupillā oēli sui: **S**ic aqlā k̄ puocās ad volādū philos i suos/ et sup̄ eos volitās ex pandit alās suās: et assūt p̄sūt eū atq̄ p̄ortauit i hūmeris suis. **D**ñs sol̄ dūx ei. q̄ fuit: et n̄ erat cū eo d̄: alie s̄. n̄. Cōstituit eū sup̄ excelsā v̄ terrā/ vt comedēret fruct̄ **r** stētat: sic dñs ad vēp̄ solē nos iūtāt: ifirmitatib̄ n̄rīl cōparat: et alis grē sustētat. **l** Pūllōs. s. q̄s souet q̄si gallina: et cōgregat sub alis. **I**te Blo. Ad terrā chanaā possidēdā vñ p̄ pulū suū, puocauit/adiuuit: et ab inimicē p̄texit. in Glas. Interlin. **G**emī dilectionis/ et auxiliis/ p̄tētōis. **m** Suas a. brachia sua i cruce exp̄ādit. Esa. lxv. a. Exp̄andi manū meas tora die ad ip̄lm̄ icredulū rē. o Portauit: Ne solū vñbis sollicit̄ videreb̄ de p̄plo suo dñs/ s̄. cōmūlīt̄ q̄ sollicit̄ p̄piūt̄ aliqd̄ fieri: pigri tm̄ sunt et remissi in ope: Ideo addidit: Portauit: nō in eq̄s: sed p̄. **In humerū suis. Blo. Lū** i cruce p̄ctā eoū sustinuit. i. **P**ef. q. d. **U**n̄ et Luc. xv. b. p̄stor ouē perditā i humerū reportauit domū. **I**te Esa. xvi. a. Audite me dom̄ iacob et oē residū dom̄ isrl: q̄ portamini a meo vtero rē. q̄ Dñs sol̄. i. sol̄ d̄: nō etiā idola egyptū orū: neq̄ vitul̄ cōstatilis. **U**n̄ ipsi mentiti sūt. Exo. xxx. a. dicētes: **U**n̄ sunt dñi tui isrl: q̄ te edurerūt de terra egypti. **r** Dux ei. q. d. n̄ solū portauit eū expectādō. s. et p̄ eo p̄tiēdo: s̄. et dux ei. fuit p̄vīa virgēdo. **I**doē ē q̄d̄: i libro Joh. etiū de cōsolatiōe: Pr̄cipiū/ vector/ dux/ semita tm̄nū idē. Pr̄cipiū qdē: q̄r creator. Joh. viii. d. Ego sū p̄cipiū q̄lo quoz vob. Vector: q̄r verit̄ de egypto/ p̄ desertū i terrā p̄missionis. **W**eb. i. a. Portans oīa/ verbo virtut̄ sue. Dux: cōcircūduxit. **P**ā. Deduc me dñie i semita rē. Semita et termi nūs: q̄ p̄ eū et ad eū itur. Joh. xiiii. a. Ego sum via. Ecce se mita: Veritas. Ecce dux: Vita. Ecce termino. **s** Et nō erat cū eo: **I**nterlin. In ducatū. **d** De alieno: diabolū vñ idolū. **v** Sup̄ excelsā. i. sup̄ palestina: q̄ mōtuosa ē: egyptū vñ plana. Et ne diceret q̄ sterili esset: oīdūt i ea om̄ rerū esse abūdātiā: Ut subdit: Ut comedēret rē. Excelsā ter rā. **I**nterlin. Ferūt ibi esse verticē terre: q̄s iōm̄bilicū: Et hoc p̄batū ē i p̄teo samarię: q̄ d̄ ee ē i medio tre: q̄ sol i meridie descendit vñq̄ ad aquā: nec declinat in aliquā p̄te. **P**ā. Operat̄ est salutē i medio terre. i. in hierusalē: q̄ est i medio terre. **x** Fruct̄ agroꝝ. **I**nterlin. abundātiā oīm̄ rev̄. Et nota mira ordīs p̄sequētiā. Pr̄imo ostēdit vñ assūp̄t̄ eos. i. terra deserta. Scđo quō durit: q̄r circūducit p̄ terrā seir: et portauit in humerū suis. Tertio q̄s fuerit iste dux: q̄ sol̄ d̄. Nūc ostēdit q̄ portauit eū cū dicit: Cōstituit eū sup̄ excelsā terrā. Et q̄lis sit loc̄ q̄ duxit eū/ insinuat cū dicit: Ut comes

derei fructu agrop. a **U**t sigeret mel. Prior generaliter dicit fertilitate terrae: ibi: Fructus agri: non vero specificat. Ad fructum autem per ea quae sunt in terrae fertilitate et omni rebus abundantia designatur: **M**ystice autem pinguedo fidei charitatis et alias rationes designatur. **G**regorius dicit: Hoc iuxta historiam factum nunc legitur: sicut de petra. i. de christo adhuc mortali mel surerunt: quod dulcedine miraculorum ostendit. Firma petra oleum fudit: quod post resurrectionem impossibilis est: per afflictionem spiritus sancti donum sancteunctionis donauit. Exportavit enim in ad fructum sic: b **M**el de petra. i. de arborebus fructu petrolei et saxonis et difficultate laborium. Unus per hanc quod dicitur mel et oleum: intelligit abundantiam arborum fructuosarum. Per hanc quod dicitur fructus agri fertilitas siue copia selecta. Per hanc quod dicitur butyrum et lac fertilitas pascuarum. Per hanc quod dicitur sanguinem rupe et cetera fertilitas vinearum. c **B**utyrum et c. **J**ob. xxi. 3. Quis nubilis tribuat: ut sim iuxta meos dominos: his dies quod debet custodirebat me: qui laubam pedes meos butyro et petra fudebat riuos olei: **E**sa. vii. 5. In die illa nubet horum vaccum boum: et duas oves: et prebeat latrare comedet butyrum: **B**utyrum et mel comedet ovis horum. Et nota quod dicitur per vertit latrare comedet butyrum: quod simplex doctrina efficacior est quam subtilis ad efficaciam pinguedinem charitatis auditoribus. d **E**t arietum filiorumque agnorum arietum que sunt nutriti in terra basan. Basan enim est regio pastuosa abundans pecoribus. Mu. xxvii. e. rubens et gaddis et dimidi tribui manus tradita est: quod habebat pecora multa. f **E**t hircos cum me. Repete: ut comedet. Non enim non sicut hircos: neque tritici: hystriones comedunt: Et ideo meli repetit dominum comedendi quod sigeret: utrumque ei permissum est: et utrumque reperit alicubi horum alicibi illud. Ad fructum plana sunt. **M**ystice: Adeps arietum et hircorum doctrina est aploz: qui comedunt in ecclesia: qui fide tenet et ope adipiscunt. Medulla tritici est pinguis refectio corporis christi. Triticum enim christum est. **J**ob. xi. 5. Missi granum frumenti et cetera. Sanguis rupe sanguis christi: qui sumitur in altari. Christus enim sua est. Mu. xii. c. Exploratores absiderunt palmitum cum sua sua: quam portaverunt duoviri in vecte. **S**en. xl. b. Lauabunt in vino stola sua: et in sanguine rupe pallium suum. f **I**nfrassat. Interlin. diuina largitate. Ostensa fertilitate terre ad quam ducendi sunt: ostendit quod si prophetice quid accidet ex illa fertilitate: quod scilicet contra dominum repugnabit: et ei quod tot beneficia eius contulerit obliuiscetur: idolis adherentes. g **Dilectus**. Interlin. israelita vel christianus. h **Recalcitrauit**. Interlin. ostendendo precepit: et in gratia benefactori et stimulos. i **Infrassat**: scientia. k **Impinguatus**: virtute. l **Dilatatus**. Interlin. Multiplicatus: ut numerari non posset. Unus dilatatus mala dilatatio pectorum: quod dilatatio oris ex pinguedine ipsius. **I**uxta illud: Luxuriant animi rebum plerumque secundis. Osee. ii. b. Dedi eis auxilium et argentum: et ipsi fecerunt baal. Ide. xii. b. Adipserunt sicut saturati et eleuauerunt cor suum. **H**iere. v. c. Saturauit eos et mechata sunt: et in domo meretrici luxuriabant. Ide eodem. g. Magnificati sunt et ditioni infrassati sunt et pinguiati et prætererunt homines meos pessime. Ide. xii. c. Quid est quod dilectus meus in domo mea sceleris multa facit: Ps. Prodigit quod ex adipice iniqtas eorum. m **Derelictus** deus: post tanta beneficia. **H**iere. ii. c. Dereliquerunt me fontes aquae: et foderunt sibi cisternas dissipatas. n **Et recessit**: se quædo idola. **H**iere. ii. a. Elongauerunt a me: et abulauerunt post vanitatem. **H**oc enim necesse est: ut quod declinat a virtute sequatur vanitas. o **Prouocauerunt**. Ecce ostendit beneficia dei: ut sic

q **Antithesim ostenderet eorum ingratisudo**. Ea enim quod eos debuerat trahere ad amorem dei: occasionaliter traxerat ad obliuionem ei et pectorum abominationem. p **In diis alienis**. i. idolis. q **Ad iracundiam**. i. ad vindictam. r **Immolauerunt**. Ostendit quod contaminauerunt deum. s **Demonibus**: filios. et filias trahicendo per ignem. Ita demon iterat sciens. Demonibus quod imolat: quod tamquam ppter scire sci re laborat. Scire enim velle ppter scire turpis curiositas est: ut dicitur beatus bernardus. **Historia** b **dare est demonibus imolare**: ut dicte hieros. t **Noui recem**. **B**lo. Recedentes a cultura dei iuenerunt sibi deos quod patres eorum non coluerunt. **H**iere. ii. f. **Dicentes ligno pro me es tu**: et lapidi tu me genuisti. v **Quos non coluerunt**. q. d. a se habuerunt: quod nullus ante eos sic fecit: et ideo grauius peccaverunt. x **Oblitis es**. Ps. Non est deus in conspectu eius iniquitate sunt vice illius in omni tempore. y **Ulidit**. s. auersione. q. d. ne creditis quod dominus ignorat: et in omnibus videt: **O**ia enim nuda et aperta sunt oculis eius: **H**eb. viii. d. Dominus inquit videt quod potest evadicare quoniam voluerit: cuius voluntati nihil resistere potest. Sed possit dicere iudicii: verum est quod dominus oia videt: et potest videre quoniam placuerit ei: sed non placabit: id est additum: z **Et ad iracundiam concitat est**. Et ne crederet aliquis quod iuste irascere: id est additum: a **Quia puocauerunt eum**. q. d. non est a deo quod irascit: quod ira non cadit in deum: sed a populo quod eum perpter puocauit. b **Filius sui tecum**. Interlin. Quos in filios et filias elegerat. i. vterque sex. ii. Regl. xvii. c. **Ecce filius meus** quod egressus est a vtero meo: erit ait ait mea. **E**sa. i. c. Filios enarravit et extulavit: ipsi autem spreuerunt me. c **Abscondi sa**. Interlin. Subtrahit auxiliu noticiam benivolentiam. **V**is. i. non miserebor. d **Conside**. Interlin. expectabo ad quem finem veniet. e **Nouissima eorum**. i. tormenta quod eos manent in nouissimo. Ps. Prospicit quod veniet dies eius. Sed labor est ait me donec intrerit scriptarium dei recte. Et nota duplicitatem consimulationem: **P**ena. f. **D**ani. i. subtractionem gemitum: Et caritatem visiōis diuinę cōminat cum dicitur: Abscondi faciem meam ab eis. **P**ena sensus. i. tormenta gehennę cōminat cum dicitur: **L**oside rabo nouissima eorum. Prior pena gemitus est quod ad dānum: scda vero gemitus quod ad sensum. f **Meruera**. Interlin. voluntate et opatione reddens mala per bonis. g **Infideles** fi. Interlin. Fide deo permisso non habentes. h **Ipse me puto**. q. d. non ego quod mihi sunt natura: sed ipse me puocauerunt ad vindictam. **S**ap. i. d. **D**e non feci mortem: nec letabam in peditio viuorum: iustitia autem mortali acquisitio: ipsa autem manibus et vobis accesserunt illa. **E**sa. xxviii. f. **Irascitur** ut faciat opus suum: Alienum est opus suum ut operis opus suum: pegrinum est opus eius ab eo. i **Qui non erat deus**: Idola. s. coletes. k **Ego puocabo eos tecum**. q. d. **I**pse coletes idola et miseri pponentes: quod mihi super oia displicet: ad iracundiam puocauerunt: Et id est in pena huius facti: ego per ipsum illum quem super oia odio habeo. s. gemitum assumam: et exaltabo super capita eorum: ut sic pena culpe rindeat. Et est haec acta prophetia de vocatioe gentium: et reprobatioe iudeorum. l **Qui non est populus**. Interlin: quod deus ignorat: quod habeat reputabat gentiles stultos: quod non habebat scientiam legem prophetem. Osee. ii. d. Miserebor enim quod fuit absque misericordia: et dicam non populo meo: populus meus est tu: et ipse dicitur deus meus est tu. **H**oc de vocacione gentium. Ide. i. c. Vocabo nomine eius non populus meus: quod non populus meus vos tecum. **H**oc de reprobatioe iudeorum. Sed ne quis crederet quod vindictam differret dominus: ideo subdit. m **Ignis succensus est**. q. d. ita ardescit vindicta mea: nec amplius dormierat. **H**ab

igne dicitur: **Esa.** xvii. g. q. vniuersitatem eorum non morietur et ignis non extinguetur. **Ibidem.** xxiiii. c. Quis est vobis poterit habitare cum ardoribus scilicet perenniis? **Soph.** i. d. In igne celum est deuorabit os frater et consummationem cum festinatione faciet. **Iste Soph.** i. c. Iuxta est dies domini magnus et velox nimis. **a** In furore. In hoc nota acerbitas per nos: In hoc quod sequitur. b **U**bi ergo ad infernum. nota perpetuitas penitentie. **U**nus in inferno ibi dicitur: Ubi ergo in eternum punitio. **D**e uorabit terram. **I**ndulsi. i. reprobos trena diligentes. **v**

B

Cum germine suo. i. cum opibus malis. **Sap.** xiiii. b. Ete quod factum est: cum illo quod fecit: tormenta patietur. **Ecc.** xxviii. a. Littera cui deliquerit delictum. **c** **U**bi ergo. i. superborum. **e** **F**undamenta metra. i. spes vestimentarum: vestimenta quae se creditur impune peccare: **U**nus dicitur **Soph.** i. c. Non faciet dominus bene: non faciet male. **f** **G**regorius. i. gregari permittat. Cominationes exagerat siue multiplicat hunc menses: ne primis siodes primiori siue beneficiis tam exhibitorum: colatiq; negliguntur: ut sic saltus troe puerorum duaricia eorum. Et nota quod dicitur: **L**ogre. su. eos manus. Sic enim latronibus deprehensis sunt. s. q. res furtiva ad collum eorum suspeditur: sic mali causam suam damnatio secum defecit. **S**opha. mala. **Apol.** xiiii. c. **O**pere ei illorum sequuntur illos. Et dices curribus: Ecce homo et opera eius cum eo. **T**hren. i. e. **U**ngilavit iugum iniuriam meam in manu eius: quo lute sunt in positu collo meo. **g** **M**ala. **I**ndulsi. flagella quam sustinenter videtur mala: sed deo bona: quod iusta. **b** **S**agittatus. Sagitte domini: vultus eius sunt: quod ab arcu suo. i. a. sacra scriptura sagittarios suos. i. prophetas et apostolos multo tempore ante emisit. De his sagittis dicitur.

t **P**ro. 126. **D**avid: Sagitte poteris acutem: Ita quod ut ait penetrat. **Iste.** iii. Reg. xiiii. c. Sagitta domini in Syria. Sunt autem septem sagittae domini quod vulnerant in partem: ut dicibus Bernini. Fames: sit: calor: frigus: lassitudine: infirmitas: septima mortis necessitas. Qui bene se habet ad servit primis: non timer septimam. **U**nus Job. v. d. In sex tribulatiis libabit te: et in septima non tangere te malum. **H**as sagittas interficit dominus ad eum per petrum ei: et toni posteritati eius. **U**nus Pro. Sagitte tuas interficunt in te. **i** **O**pera eius. i. perficia. **U**nus ei est flagellum quod in partem icipit et in eum supplicij consumatur: ut dicit Gregorius. **k** **L**osus membra: fame. Ad hanc in eversione hierusalensis factum est hoc. **T**hren. ii. d. **G**loria suis dixerunt: ubi est tritium et panum: cum deficeret. **M**ystice: Losum est fame: ubi dei: et sterilitate bonorum opim. **A**mos viii. d. **H**irta fame in terra: non fame panis: neque situm agri: sed audiendi soni domini. **d** **D**e uorabit: In partem per culpam: in futuro per penitentiam. **m** **L**os. i. per perpetratus. **n** **A**mes: Demones leues et instabiles. **o** **M**orsu amarum. Mors diaboli amarum est in partem perpetratio: amariorum: in separatio: amarissimum erit in corporis reliquo: **H**iere. xix. b. Dabo cadavera eorum escas volatibus celis: et bestiis terrae. **Job.** xxxix. a. Clamores exercitorum. **g** **B**lo. Exactor potest dici diabolus: quod suadendo itulit culpam: sequiendo exigit penitentiam. **p** **D**entes be. Demones dicunt bestie: per ferocitatem. **Iste** ad hanc: **L**eones: viri: lupi: lamibant eos. i. cadavera in obsidione et captivitate hierusalensis a babylonis et etiā a romanis. **q** **T**rabentium. suppone eos. **I**ndulsi. dicitur: Sup terram trabunt qui in terrenis dissipantur. **r** **S**erpentum. i. decerpentum eos. **U**nus aliter: Dentes bestiarum immittuntur in eos: et furor trahentium: et serpentum. i. animalium qui trahunt se super terram. Reptiliu[m] ei tria sunt genera: Trabentium: ut venient qui se ore trahunt. Serpentum: ut colubri: qui vi costant se rapiunt. Repetita pedibus: ut lacertae: botraci. Immersionem habent bestiarum ad hanc communem: quod quod mystice demones signant. **s** **F**oribus vastabit. Ad hanc planum est hoc: de obsidione hierusalensis a babylonis extra ciuitatem vastabat eos gladii hostium. **t** **I**nterpraetatio. **m** **O**mor. **T**hren. i. g. **F**oribus iterficit gladii et domini mors. **c**. **M**oraliter: Foribus vastabit gladii apte temptationis. s. i. seculo: Et ita in clastro pauor occulte temptationis. Et bene dicimus pauor: quod

placuerit quibus minimam temptationem in clastro: quod timeret magna in seculo: quod quanto magis vult cauere peritum: tanto magis timeretur in seculo peritum. **T**al foris. i. in corpore vastat gladii. i. apta persecutorum: ranno: hereticorum: detractorum: iuidorum et hominum. **u** **I**n fine. **a** **i** **a** **p**auor occulte suggestio demonum: et malorum cogitationum: et remorsus conscientie in recordatione peritum pente-

ritorum. **Iste** **B**lo. Corpis ignis etiam torquibus exstinctio: et mente angustie magnitudo. **U**nus **E**sa. in fine. **V**ermis eorum non morietur: et ignis eorum non extinguetur. **v** **J**uuenescit simile: Quia oculi maculauerat idolatria: ideo oculi perenne comminatio: Parvuli enim per ignem transiebant in veneratio: id est idolorum. **U**nus per hunc inuitum: quod deo estate et secundum aliquod dabanum. Ad hanc in captivitate babylonica chaldei nulli sexu nulli etati parcerent. **x** **E**ibi nam sunt. q. d. ubi sunt honoribus quos habuerunt: ubi diuinitas: ubi delitio: Reditus **P**ro. **t** **P**erit memoria eorum cum sonitu. **Sap.** ii. a. Nomine noster oblitio accipit per tempora: et ne mo habebit memoriam opim nostrorum. **Iste** hunc die Interludi. Non ex ignorantia interrogat: sed ut corripiat. **y** **C**essare factum est. **B**lo. **A**tra sua ceteri: et per totum orbem dipsi sunt. Generaliter vero peritores tollentes de traictoriis: et memoria eorum. **U**nus: Propre destruet te deus in fine: euellit. **t** **s** **u** **t** **e** **z** **o** **p**pter ira tecum. q. d. hoc comitatu[m] sunt: **S**ed non hostes eorum superbirunt et sibi inimici ascriberentur: ideo distulit videlicet quam cominarum sunt populo meo: non tamen abstulerunt. **E**t hest: Sed ppter. Et est argumentum ppter maiestatis hostium: parcerent est domestici peccantibus. **U**nus **E**ro. xxvii. c. dicitur: Apud oculos tuos domini: tu vide: et audi oculi tuae sennacheribus misit ad blasphemandum deum viuentem. **a** **D**istuli. **B**lo. ne blasphemaret nomine meum: nec tamen abstulerunt vidicata. **b** **D**iceretur: Sibi anno gatibus superatus. s. iudeus. **c** **M**an. i. potencia. **d** **G**es absq[ue] tecum. Ita diceretur hostes superatis iudeis: quod gens absq[ue] tecum. **G**ens. s. iudeorum. **t** **E**st: distuli vindictam: ne insultaret eis. s. iudeis: hostes eorum: quod ferre non possent: Quia ges absq[ue] filio. i. iudei. Losiliu[m] est de pretibus: prudenter de futuris. **U**nus Losiliu[m] est praecaudens malum: prudenter in acquirendis bonis. **U**nus consilium in discernendo: prudenter in eligendo et exequendo. **e** **S**ine prudenter. Interludi. prudenter. **f** **S**aperetur pse. **g** **I**ntelligeretur ppter. **b** **M**ouissimus: tormenta. s. vel prima. **i** **D**reuidetur: in partem: quod nunc est tempus: prudenter: nunc erit tempus accipendi: pueris. **U**nus aliter: Sapientia. i. p[ro]fessor p[ro]fessionis: Intelligeretur ppterita: Dreuidetur: profeta. **H**iere. q. c. Vide vias tuas in qua parte scito quod ferer[em]ur: explicabis vias tuas cursor leuis. **U**nus sapientia hoies quod sunt: quod vas stercor: Intelligeretur quod fuerit: quod sperma fertili: Dreuidetur quod erit: quod esca omnia. **Beatus** Bernini. Logita homo non venerit: et erubescere: ubi es et iugis: quod vadis et tremisces. **k** **Q**uo p[ro]fe. **t** **c**. Resumere: Utinam sapienter: Quod p[ro]sebat vnu[m]: genitilis: mille: iudeos: i. pauci plumbos. **U**nus aliter: Unus de iudeis: atque fugabat mille gentiles. **l** **E**duo fu. **t** **c**. i. pauci plumbos: modo ecousero. **g** **q** **re**: in nomine ideo. q. d. ideo est hic. **n** **Q**uia de su[m] videntur: i. inimici tradidit. **o** **C**onclusus: i. manibus inimicorum. i. tradidit p[ro]misit. **Job.** xvii. c. Conclusus me deus apud iniquum: et manibus inimicorum me tradidit. **p** **N**on enim tecum. **t** **E**le[re] de videntur: eduxit illos: Et hunc quod potuit. Non enim tecum. **Et** est enim metamorphosis: inducit enim ipsos iudeos loquentes. q. d. ita fecit deus: quod potuit: quod non est ut dicitur coram quod nihil possunt. **H**iere. q. c. Vide si factum est huiuscmodi: si mutauit gens deos suos. Et certe ipsi non sunt d[omi]ni. **U**nus moyses loquitur coelestes alios iudeos secum.

dictum: **U**nus dicitur: **C**onclusus: i. manibus inimicorum. i. tradidit p[ro]misit. **Job.** xvii. c. Conclusus me deus apud iniquum: et manibus inimicorum me tradidit. **p** **N**on enim tecum. **t** **E**le[re] de videntur: eduxit illos: Et hunc quod potuit. Non enim tecum. **Et** est enim metamorphosis: inducit enim ipsos iudeos loquentes. q. d. ita fecit deus: quod potuit: quod non est ut dicitur coram quod nihil possunt. **H**iere. q. c. Vide si factum est huiuscmodi: si mutauit gens deos suos. Et certe ipsi non sunt d[omi]ni. **U**nus moyses loquitur coelestes alios iudeos secum.

a Et inimici nři sūt iu. q.d. Mō tñ nos dicim⁹ b: s̄z t̄ ipi
inimici nři testificat̄ q̄ de⁹ nř n̄ ē sic dñ eoz. Mā q̄ idola coluit
enā vñū dñū deū creatorē oūm cē it̄elligūt̄: s̄z i assignatiōe qd illō
sit erāt. **b** Aliē: Inimici nři sūt iudices. i. nob domināt̄ t̄ ipe
rat̄ līc̄ dñs nř n̄ sit vt dñ. i. līc̄ dñs sit fort̄ t̄ potēs: t̄ dñ eoz
idola surda t̄ vania t̄ oīo ipotētia tñ inimici nři sūt iudices nři:
Et q̄re b: Mōne ido t̄c. b Devinea so. Causa reddit q̄re
dñs p̄clūt̄ eos: qz. s. vinea eoz t̄c. i. qz siles sūt sodomit̄: q. p.
pter p̄ta sua succēs sūt a dñ. Et loq̄t̄ moyses d̄ pplo isrl̄ me
taphorice: cōpans illū vineę i culte q̄ labruscas facit. Esa. v.a.
Plātauit vineę electā t̄ edificauit turrim in medio ei⁹ t̄ torcu
lar extruxit i ea t̄ expectauit vt faceret vuas t̄ ipa fecit labrus/
cas. **c** Et. j.b. Uinea ē dñi exercitū / dom⁹ isrl̄ ē. Dic g: Uinea
eoz. i. ipsi q̄ dicūt̄ vinea exculta p̄pphas: se
pt̄ seph⁹. i. custodia āgeloꝝ: H̄ec īquā vi/
nea ē vinea sodomor. i. eoz vñt̄s sūt cor/
rupti. Sodoma muta: gomorra/asp̄a īt̄p̄ak: **d**
Et ipi muti sūt i laude dei: aspi i n̄ccitatib⁹
pri. Esa. lv. d. Uniuersi canes / nō va. la.
e Uina eoz. i. ipi q̄ vua sūt v̄l cōpans vuę.
f Uina sellis. i. selliti. i. degeneres / t̄ ama
ri sc̄odōa: q̄ vim fecit naſe. **g** Ali. eoz.
Ad l̄az: vñū cū felle mixtū / christo i cruce
obtulerūt̄. Ipsi etiā p̄ yno leticie habēt ve
nēnū neqt̄. **h** Aspidū. Interlin. Pli
n̄ ait venēnū aspidis aceto repelli: Sic di
cim⁹ p̄ctū fide t̄ memoria passiōis christi
expelli. **i** Ansantabile. Inlin. Nisi su
m̄ medic⁹ subuenierit. **j** Mōne hēc. q.
d. ita faciūt̄: et putāt̄ euadere: t̄ me nō cura
re t̄ ignorare. Ido subdit̄: Mōne hec t̄c. q.
d. sic. Job. xxiij. d. Siḡti q̄st̄ i sacculo de
licta mea. Glo. Siḡti delicta i sacculo: qz ea
i secreto iudiciorū seruat vt feriat tpe suo.
Uñ seq̄: **m** Mōea ē xl. t̄c. Argumētū
est q̄ pecunia a plar. exacta / nō ē eoz s̄z dñi.
n Ut viderit q̄ peccēt̄ q̄ i vñs suos expēdūt̄ tale
pecunia. **o** H̄ic ē etiā argumētū / q̄ p̄ctū ē suā
iuriā vindicare: qz dñi est vltio. **p** Ecci.
xxvij. a. Qui vult̄ vidicari a deo / iueniet vi/
dictā: t̄ p̄tā illū seruās fuabit. Ro. xij. d.
Mō vñs metip̄sos defendēt̄ charissimi: s̄z
date locū ire: Ibi Glo. Mō referiēt̄. **q**
Cōdita: In iudicio p̄ferēda: d̄ic Inlin.
r Apō me: Lui oia sūt p̄ntia: t̄ ido nlla
oblitio. **s** In thesauri mei. i. in memoria
mea efn̄a. Job. xxvij. c. Nūqd i gressus
es thesauros nūis / aut thesauros grādinis
aspetisti: In his thesauri mō p̄tā rep̄robo,
rū q̄ p̄spāt̄ i tpe sūt signata t̄ r̄posta: s̄z i su
turo apt̄ thesauri oia manifesta erūt. **t** H̄an. vij. c. **u** Judiciū se
dit: t̄ libi apt̄ sūt. Et bñ i thesauri h̄ siḡta sūt: qz m̄ **v** **w** **x** **y** **z**
est vltio. i. ad me p̄tinet hec vltio. In cui⁹ figura vidi Joh.
Apoc. i. c. similē filio hois: de cui⁹ ore exibat gladi⁹ et vtra
q̄ parte acut⁹. **o** Retribuā. Glo. d̄ic hic: Paul⁹ de b̄ loco
sup̄st̄: **o** H̄ibi vidi cāt̄ (Ro. xij. d.) t̄ ego retribuā: s̄z merita. s.
o In tpe: oportuno. q. Cū accepero ipsi / ego iusticias iudi
cabo. Hic mōys p̄ pplo orāti dirit: In die vltiois visitabō b̄
p̄ctū eoz. **p** Tuit̄a est. Glo. vñcuiq̄: Quicqd em̄ finit
breuissimū ē si ēt̄tati cōparet. **q** Dies pdi. Inlin. i. xl
tiois. Et expone. i. dies iudicij: vbi vlciscet se de hostib⁹ suis.
Esa. xxiij. b. Dies vltiois dñi / an⁹ retrubutiois sion. Job.
xij. d. In die pditiois fuabit mal⁹: t̄ ad die furor ducet. Itē
Glo. Scđm historiā iudeoz vidi cāt̄ festinat: Job. xi. f. Quia
locū t̄ gēt̄ t̄ omnē p̄sp̄eritatē i breui pdiderūt̄: qz pp̄bas et
saluatorē occidet: Matth. xij. d. et. xxiij. d. **r** Et adesse.
i. vt sint iue ad essendū. **s** Tēpora. Inlin. dic ventura.
Ego t̄ps erit p̄ iudiciū? Uex ē q̄ ad ee iue q̄ ad essētā t̄ps:
s̄z nō q̄ ad accidēt̄ ei: Durabilitas em̄ ūriat̄ / q̄ ānēra ē repo
ri nō erit s̄. de calido i frigidū: de gaudio i tristiciā / t̄ hmōi: ad
mū ibi, vbi boni sūt: s̄z forte i īfernōerūt̄: vbi erit omne malū.

XXXII

t **Judicabit**. Inlin. Discernēdo a ma⁹: Scđm illō: Ju
dica me dñe: t̄ discerne causā meā t̄c. **u** H̄ic oīdit moyses qd fa
ctur sit vñs cū venerit dies pditiois: Sepabit qdē bonos a mal
vt dñ. **v** Matth. xxv. c. Et bonos eligit t̄ saluabit: malos autē
discutiōis. Ps. Mō iires i iudiciū (dānabit, Ps. 142.
cū seruo tuo t̄c. Et hoc erit cū fidelib⁹ tñi.
g Cōdēnatiōis. Ps. Judica dñe nocētes me t̄c. Et h̄ Ps. 34.
Judiciū erit cū reprob tñi (meā t̄c. H̄oc erit cū oib⁹.
h Discretiōis. Ps. Judica me dñe t̄ discerne cām Ps. 42.
Absolutiōis. Ps. Judica me dñe: qm̄ ego ī inno Ps. 25.
cētia mea īgressus sum t̄c. H̄oc erit elect̄ tñi.
i **Discrebif**: p̄ misericordiā dādo etiā btitudinē. **j** **E**li
debit. i. v. deri faciet: Ezech. xij. b. L̄ abscet oē cor: t̄ dissol
uenit vñuersē man⁹: t̄ isfirmabif ois spūs: t̄
q̄ cūcta genua fluēt aq̄: Ecce venit̄ fier dīc
dñs. **y** **N**ān⁹ eoz. i. id ē pt̄as. H̄oc ī
pletū fuit i obliodiē babylonica. Intelligit
etiā dñ die iudiciū: vbi maloꝝ potētia oīoān̄
bilabif. **z** **C**lausī. i. obseSSI. Esa. xliij. d.
Cōgregabūt̄ i īgregatiōe vñi⁹ fasci i lacū
t̄ claudēt̄ i carcere. **a** **D**efecerūt̄ / fame:
v̄l capti sūt ab hostib⁹. **b** **R**esidui: q̄ in
virib⁹ suis p̄fidebāt. **c** **O**līupti sūt. In
lin. morte. Ezech. vi. c. Qui lōge ē i peste
morib⁹: q̄ p̄pē ē gladio corrueit: t̄ q̄ reliq̄
fuerit t̄ obseSSus / fame morib⁹. **d** **E**t dī
cēt̄: vidēt̄ alijs. i. q̄ captiūtati fuerit sic
illudēt̄ ab alijs. **e** **E**bi sūt dīj. Bñ dīc
dīj nō de⁹: q̄ relicto deo q̄ posset eos iuuā
re / adheserāt̄ idol: q̄ nō poterāt̄ eos ab ho
stib⁹ libare. Itē dīj sūt potētēs h̄i⁹ sc̄lī:
Dē q̄b⁹ si q̄rat̄ vbi sint: v̄e potest r̄nderti: q̄
nūsib⁹: q̄ separati sunt ab eo q̄ v̄e est t̄ vbiq̄.
f Ps. Vidi ipū superaltarū / teleuacū sic ce Ps. 36.
dros libani: trāslii / ecce nō erat: q̄slii t̄ n̄
iūer̄ ē loc⁹ eī. **g** **V**bi sūt dīj. i. diuities h̄
mūdi. **h** Diuire. i. f. **I**bi sūt dīj tui q̄s fecisti:
surgat t̄ liberet te i tpe afflictiois tuę. Ja
cob. v.a. **A**uz t̄ argēt̄ vñm eruginauit: et
erugo eoz erit vob i testimoniū. Job. xx.c.
Diuitias q̄s deuorauit euomet: de⁹ extra
het eas d̄vētre eī. **i** **F**iduciā: spē pōne
tes i eis. Glo. d̄ic. Quasi nihil p̄lūt̄ idola i
qb⁹ p̄fidebāt. v̄l opes v̄l honores v̄l sc̄lī
voluptates: nihil em̄ secū serūt̄ d̄ vñuerso
labore. Eēs. v.c. **S**ic egressus ē nud⁹ t̄ e
vtero mīris sue: sic reuerteſ: t̄ nihil auferet
de labore suo. **j** **C**ome. adi. Cōtra le
gē q̄ phibet oēm adipē comedī. Leuit. xij.
k **O**is adeps dñi erit iure p̄petuo / i cūcī
generatiōib⁹ t̄ habitacul̄ vñis: nec adipē nec s̄aguine comedē
tis oīo. **l** **E**linū lib. 3. Ad l̄az: q̄ optia vñia offerebāt.
Adhuc h̄ vñio gule mīti laborāt: q̄ vñū qd̄ ad sacrificiū p̄t̄
net libēt̄ t̄ sepi⁹ bibūt̄. Esa. v.f. **M**ē q̄ potētēs est̄ ad bibēt̄
vñū. Amos. vi. d. Bibēt̄ vñū i phial̄: t̄ optio vñ. guētō de
libuti: t̄ nihil partebāt sup̄ p̄tritione ioseph. **n** **S**urgat̄: **o**
risio ē. **p** **O**pitulēt̄. i. auxiliēt̄. **q** **C**lobis / cultorib⁹ suis.
m **D**in necel. i. q̄n op⁹ ē t̄ ipsi. **n** **A**lidete. i. it̄elligite. q. d.
idolatria relicta ad ver̄ dñū p̄uerū. q. d. et q̄ dī vñl nō p̄t̄
vos iuuare: credite q̄ ego sol⁹ sūt de⁹ d̄ itavolibāt̄: t̄ tot t̄ rā/
ta bñficiāt̄ dīcū ē vob̄ p̄t̄uli. **o** **E**go sum. Inlin. d̄ic
p̄pē p̄. Sol⁹. Inlin. de⁹: Et loq̄ h̄ de⁹ trīnitas: q̄ solus v̄e
t̄ p̄pē ē: q̄ nihil bñz d̄ n̄ ec̄. oīs v̄o creatura d̄ n̄ ec̄ p̄t̄cipat: q̄
ois creafta d̄ nihil facit ē: t̄ i nihil p̄ seip̄az rediret̄ nisi a deo
teneret̄ ē. **q** **P**ref me. Esa. xlvi. a. **S**ciāt̄ hi q̄ ab ortu sol⁹
t̄ q̄ ab occidēte: qm̄ absq̄ t̄c. **r** **E**go occi. q. d. v̄e ego so
l⁹ sūt de⁹: q̄ ego occidā malos cōdēnādo. i. mōte efn̄a: v̄l etiā
mortē t̄pali ierificā. **u** I bono p̄t̄ accipi: Occidā vētēs hoieſ Ep. 4.c.
cū actib⁹ suis: t̄ viuere faciā nouū hoieſ / q̄ fm̄ dñū creat⁹ ē. Col. 3.b.
s **U**niere faciā: bonos. s. vita naturei / vita grē: t̄ i futuro
vita glīc. **t** **P**ercutīā: Infirmitate / paupertate / plectuō.

Uel pcutiā i. tribulationi exponā: Juxta illud Zach. xiiij.
 d. Percutiā pastorē t dispergēt oues gregis. a Et ego
 sanabo. Job. v.c. Increpatōne dñi ne reprobes: qz ipse
 vulnerat t medef: pcutit: t man⁹ ei⁹ sanabit. Osee. vi.a. Ue
 nite t reuertamur ad dñm: qz ipse cepit t sanabit nos: pcutit
 t curabit nos: yuiscibit nos post duos
 .Job. io.b. dies. b De manu.i. potestate. Idem
 Job. x.b. c Eruere: Quia q fugiet:
 t ps. 138. de⁹ ybiqz est. Un Ps. Quo ibo a spū tuo
 rc. Amos vlti.a. Mō erit fuga eis. d
 Leuabo tc. Mod⁹ loquēdī ē.q.d. cre
 dere debet: qz faciā qd̄ cōminat⁹ sū: qz le
 uabo manū qsi iurādo. Un alia editio bz:
 Tollā i cglū manū meā: t iurabo per deū
 meū: t dicā: viuo ego i eternū. Ad lraz au
 tē tollere t leuare manū i cglū: ē potētia
 suā sup oia excellētē oñdere Qd̄ fit i puni
 tiōe malorū t liberatiōe bonorū: qd̄ ple
 m⁹ fit i die iudicij. Per b aut qd̄ dic̄: Le
 uabo manū meā i cglū: nota⁹ grauis cō
 minatio: Qd̄ to em̄ maḡ manū eleuat: tan
 to maḡlīc⁹ grauat. e Et dicā: Uliu
 ego t̄: qz vita sū. Job. xiiij.a. Ul viuo
 ego i eternū. Species iuramenti est. Et statū
 definit qd̄ iurauerit cū dic̄: f Si acu
 Si affirmatiū est. i. acuā. s. i captiuitate
 babylonie: v̄l romanorū: v̄l poti⁹ i iudicio.
 Si acuero: Glo. i. si repētā vidictā t ie
 uitabile hostib⁹ istirero. g Arripue
 rit: de iprouiso. h Iudiciū. i. iustā re
 tributionē: sū exigētā diuine iusticie: q
 sp̄ citra merita puni: nō sū qntitatē cul
 pe: qz si iniqtates obseruauerit dñe: dñe qf
 sustinebit. i Asan⁹ mea. Glo. pote
 stas diuina. k Hostib⁹. Elsa. j.f. Hen
 consolabor sup hostib⁹ meis. l Retri
 buā. Ps. Redde retributionē superbis.
 t ps. 93. Soph. iij.a. Mane iudiciū dabit. Idem
 ii.d. Extēdet manū sup aq̄lonē: t pdet as
 sur: t ponet speciosā i solitudinē. m En
 ebraibo. Dic̄to q sumet vindictā de ho
 stib⁹: oñdit qualē: vt maḡl timeat: qz. s. cru
 delitate plenā: qd̄ notat verbū inebriādi:
 Sup qd̄ dic̄ Glo. Plenā vindictā siḡt.
 Hier. vi. f. Crudelis est: t nō miserebit.
 Ps. Retribuet dñs abūdant faciētib⁹ su
 perbiā. Elsa. xxiiij.a. Gladi⁹ me⁹ repler⁹
 est. De qd̄ vo iebuet: definit cū subdit:
 n Sāguine: de cruce occisor t de
 captiuitate tc. Lrā sic p̄stredā ē. In
 ebraibo sagittas. Glo. vltiōe subitas t ipo
 uisas: q mō occulte sūr: s̄ subito ipios pe
 netrabūt. Sāguine. Glo. i. pditorū dāna
 tiōe. Ul ad lraz: sāguine iudeorū i vtraqz
 captiuitate. De cruce occi. Expositio est
 ei⁹ qd̄ diterat sāguine. q.d. plenā vidictā
 accipiā de eis. i. de iudicis occisis i captiui
 tate. Un subdit: De captiuitate nu. inimi
 cox ca. i. iudeorū qd̄ capta radebat: t nu
 dabat capillis: t sic eos vendebat t capti
 uos tenebat: t derisionē eoz. Modo resu
 me: Et gladi⁹ me⁹. i. diuina sc̄tētia: Deuo
 rauit carnes. i. carnales iudeos: v̄l qslibet
 carnalia sapiētes: i captiuitate v̄l in extre
 mo iudicio. l Histice sic: Inebriabo
 i. iebriari p̄mitā. Sagittas meas. i. illos
 qui futuri sunt sagitte mee. s. doctores t p̄
 dicatores. Hier. i.d. Posui te qsi sagit
 tā electā. Sāguine. i. p̄tō. Osee. iiij.a. Sāguis sanguinē te
 tiḡt. Et de cruce occisor. i. p̄tō eorū qd̄ occiderunt malo
 exēplo: t quæsa doctrina. Et d̄ captiuitate nudati inimicoz

capitl. i. malis exēp lis denudatiū caput. i. mētē xtūb⁹. Et
 postea ita peccauerint: Gladi⁹ me⁹. i. fino me⁹. Deb. iiiij.c.q
 penetrabilior est omni gladio acipiti: Deuorabit carnes: id
 est carnalia vita. Illoc torū paret i paulo: t in multis alijs: q
 p̄us magni p̄tōres fuerūt: t postea magni p̄dicatores. o
 Laudate: Ostēla malorū pena: cōcludit
 moyses cāticū i laude bonorū. q.d. Ita fa
 ciet hostib⁹ suis: qz eos occidet: t amicos
 suos viuere faciet. Et ideo: p Hētes
 qcāc̄. Laudate. i. dignū laude dicte. q
 Pplm̄ ei⁹. i. pplm̄ dei: q. s. ppfs tātū t ra
 le bz defēsore: tñō solū defēsore: s̄ erā mi
 micorū punitore. Illoc plan⁹ fieri i iudicio:
 vbi boni oī laude digni apparebūt: qn̄ di
 ceat: H̄tūs ppl̄s cuius dñs deus eius. t
 Sāguine. i. afflictionē v̄l martyris. t
 Seruorū. i. sc̄tōrū. Un: Videlica dñe sā
 guine sc̄tōrū tuorū q effusus ē. b De
 nit q̄ moyses de tabernaculo vbi ciō
 sue vocat⁹ fuit a dñs: vbi etiā dñs vocat
 eos canticū istud vt dictū est. s. xxi. c
 Ponite corda: vt i. elligat⁹ t memori
 teneat. i. corda aptate t p̄parate ad h. Si
 mule i Ps. Ponite corda v̄ra i virtute. t
 vt enarrat̄ i p̄genie altera. d Custo
 dire: mētē. Proverb. vii. a. Fili custodi
 f̄mones meos: t p̄cepta mea recōde tibi.
 e Facere: op̄e. s. Iaco. i. d. Estote facio
 res v̄bi t nō audi. tñō. f Et ip̄tere recta
 itentio. s. xvi. d. Juste qd̄ iustū ezech̄l
 g. In eis viueret. i. vitā p̄ eoz iplo
 nē haberet: t ex trāgressiōe eoz monē
 curreret: Et intelligit de vita sp̄uali. L
 apls Gal. iij.b. intelligit de vita tpali: Let
 iquit nō ē ex fide: s̄ q fecerit viuer i ea. i.
 euadet p̄enāl morē corpis. h Perle
 ueret: Quia sine p̄seuerātiā nihil p̄dē
 ser obſuātiā mādatoz ad salutē. s. Barb
 x.c. Qui aut p̄seuerauerit: h salū erit. q.
 d. t nō ali⁹. i Locutusqz ē. Illocut̄
 facta ē recapitulatio: qd̄ seq̄t̄ est additio:
 vbi p̄cipit dñs moysi: vt ascēdat i mōtem
 abarim: in montē nebo. i. p̄ illū trāseat il
 lū. Et ide tra. p̄missiōis p̄tēplata: bidē po
 stea morere. s̄ moyses anqz ascēderet
 bñdixit filios isrl. s̄ nota q̄ bz qdā mō
 abarim t mōs nebo diuersi sūr mōtes: de
 vno trāsuiit moyses in aliū: Ita videt ma
 gister velle in historijs. Sc̄m̄ alios idē
 mōs ē: Et ē ibi icōculatio vbi d̄: i mōte
 abarim: i mōte nebo. Sc̄m̄ alios abarim
 nomē ē tot⁹ mōr̄: nebo v̄o ē nomē p̄l
 eiusdē mont̄: sic mōs final mons qdā est
 t mōs oreb ē qdā p̄s eiusdē mōr̄. Siliter
 mōs iouis: qdā mōs ē: colūna iouis est p̄s
 qdā eiusdē mont̄. Alij dic̄t̄ t forteven⁹:
 q̄ abari mōs ē h̄ns duos colles: nebo. s. t
 phēgor: t i phēgor mortu⁹ ē moyses. Et si
 iuenias alicubi q̄ i nebo: ideo dic̄t̄ utelli
 ge: q̄ p̄ nebo trāsuiit i phēgor: v̄l p̄p̄vici
 nitatē colliū. Dic̄t̄ etiā regio illa phāsa: t
 a phēgor colle: ide etiā d̄: mōs phāsa. i.
 illī regionū. l̄p̄e etiā mōs abarim phāsa
 d̄. Alij distinguit i. circa si. Ascēdit in mō
 tē. Idē Numeri. xxvij.c. l Transiū.
 Hoc n̄ ē d̄ textu vt d̄: s̄ expōsito ei⁹ qd̄ di
 ctū ē abarim: vtito sc̄ptorū isertū ē textu:
 q̄ forte iterlin erat. Uel est de textu: et ē
 m̄. In mōte nebo. q̄si i p̄te illā p̄mo q̄ d̄ nebo. n̄. In
 mōte hor. Mu. xx.d. o Quia p̄uaricati esti. Propt̄

hoc dixerunt quodā moysen dānatū / cū nō legat ei⁹ penitētia.
S̄ falsum est: Mā si h̄ esset ver⁹/nomē eius taceret i ecclē-
sia / cū ei⁹ lectio recitat: sic taceat nomē salomonis: qn̄ ei⁹ libri
legat. Et rōbiqz d̄ liber sapiētē: siue lectio libri sapiētē: siue
sit de libro Sapientē siue de Ecclesiaste: siue de alio suo li-
bro. **a** Dēterci sun: Mu. xx. b. **A** scīficiastis. i.nō scīf ostendisti sine du-
bitatione mandatū dei pagentes ad aq̄s
dictionis. b. **E**cōtra i.e. ex opposito.

Hec est **E**xpo. **L**a. **XXXIII.**
Habundatio. Horitur moysen: mo-
re anqz bñdictit pplo/ quē regēdū
a deo suscepereat: De q̄ bñdictiōe agit hic
moyses. Et bñ in fine Deuteronomij: per
quē euāgeliū designat/ posuit moyses bñ/
dictionē ascēsur⁹ i monte: qz & chāst⁹ post
cōplenionē euāgeliū ascēsur⁹ in celū: eleua-
tis manib⁹ i discipulos suos bñdictit. Pre-
ponit aut̄ moyses q̄si ritulū bñdictiōibus
issi dices: Hec est bñdictio tē. Et postea
bñdictiōes ichoat dices: **d** Oñs de
sina tē. Tradūt hebrei: q̄ dñs misit an-
gelos suos ad idumeos & hismaelitas in
pharan: et obtulit illis legē suā. quā cū re-
cipere nollēt: venit ad iudeos i mōte sinā cū
multis milib⁹ angelor⁹. Et hē qd̄ dīc: Oñs
de sinā tē. **e** Cenit: Ul̄ veniet: p̄ legē
datā i sinā visitavit nos: Tria sūt p̄ q̄ ve-
nit dñs ad nos. De sinā p̄ flagella: d̄ seir
p̄ memorī p̄tō: de pharan p̄ exēpla sā-
ctop. **f** De seir or⁹. Aug⁹. ponit aliā
editionē dices: Oñs d̄ sinā venit: et alluxit
ex seir nob̄: festinavit ex mōte pharan cū
mīlī/mīlb⁹ cades ad dexterā ei⁹ aglī cū eo:
& pepit pplo suor⁹. Et dīc Aug⁹. Et seir
sūt mōs idumeos ad quā iudei nūq̄ itraue-
rūt: qd̄ bñ nō stare p̄it ad lfaz: s̄ poti⁹ my-
stice intelligunt. Pōtest tñ bñ intelligi fin
lfaz bñ: Oñs de sinā venit. i.p̄ legē datā
in sinā nos visitavit: et de seir or⁹ est no-
bis. g. Apparuit / nobis. de monte
pharā. i.ab idumeis & hismaelit⁹: q̄ habi-
tabā i pharan: reliqz i errore suo/venit ad nos/ dās nob̄ legē
p̄ moysen i sinā. **H**ystice. Oñs venit de sinā. i. ex lege
data i sinā credentib⁹ inmort. De seir or⁹ ē. i. ex iudēis his-
pidis nat⁹ ē. Apparuit nob̄ de pharan. i.de ferocitate ifidei/
lii: Quāto ei⁹ ferocitas ifideliū h̄ eū exarist: tāto alt⁹ deitati
noticia creuit. Ul̄ d̄ sinā. i. ex iudēis: De seir. i. gētib⁹ or⁹ ē: qz
de v̄t̄oq̄ pplo nat⁹ ē dñs. i. de booc̄ & ruth. **E**la. xvii. a. E/
mitte agnū dñe & dñatorē tr̄ tē. Itē Ubacuk. iii. a. Oñs ab
austrovenit: i scīfū d̄ mōte pharan. **b** **E**cōr̄ militia. f.
angelor⁹: Hystice vo scīf p̄mitiū ecclē. **i** In dexterā
ei⁹ ignea lex. i.tabule in qb⁹ erat lex: q̄ d̄ ignea. i. lucida &
illuminas. **P**o. Preceptū dñi lucidū/ illuminās oclōs. Itē:
Lucerna pedib⁹ meis tē. Proverb. vi. c. **D**ādatū lucerna
est: lex lux. Itē d̄ ignea: qz sic ignis calefacit et purgat me-
talla: sic lex calefacit corda: purgat p̄tā. **H**iere. xxii. f. Mu
qd̄ nō v̄ba mea sūt ignis. **P**o. Ignitū eloqū tuū tē. Uel d̄
ignea: qz i igne data. **U**n **E**xo. xix. c. d̄. q̄ i donationē leḡ fu-
mabat mō: et audita sūt tonitrua & lāpades coruscātes. Itē
lex ignea d̄ euāgeliū: qd̄ docet & p̄dicat charitātē: q̄ ē ignis
i amorē dei & primi. **L**uc. vii. f. Ignēveni mittere
i terrā: et qd̄ volo/misi vt accēdat. Lex ignea i dext̄a ē: qz fi-
li⁹ q̄ est dexterā p̄tis/legē charitātē attulit: sic moyses legē se-
veritatē. **J**ob. i. b. Lex p̄ moysen data ē. Itē lex ignea i dex-
terā ē: qz lex charitātē. i.euāgeliū eterna. p̄mittit: q̄ p̄ dext̄e/
rā designat: sic p̄ leua tp̄alia. **A**nt. ii. b. Lex ea ei⁹ sub capite
meo & dexterā illi⁹ amplexabit me. **H**ec lex p̄fecta ē: qz ad p̄/
fectū ducit. **R**o. xii. c. Plenitudo legl̄ ē dilectio: qd̄ nō est
lex moysi. **H**eb. vii. c. Nihil ad p̄fectū duxit lex. Itē d̄ no-
ua lex: qz inouat hoiez. **J**ob. xii. d. **D**ādatū nouū doyobi

vt diligat̄ iūscē tē. **H**ec i linguis igneis data est: **A**ct. ii. a.
Quia spū seruētel̄ & opatiōe lucētes fecit. S̄ qz nō vni p̄p̄o
sic lex moysi h̄ oib⁹ data ē: vnde & oīm liguis loq̄bās apl̄i /
Seq̄t: k̄ **D**ilexit: eos dñs. s. q̄s intantū dilexit: q̄ p̄ oib⁹
mortu⁹ ē. i. **J**ob. ii. c. In h̄ cognouim⁹ charitatē dei: qm̄ il/
le aiam suā p̄ nob̄ posuit. **J**ob. xv. b. **D**a
iorē: ac dilectionē tē. **I**pplos oēs:
vtrosqz. s. circūcisiōs & p̄putij. in **G**ā
cti. **L**euit. tr. b. Scī estote qz ego scīfū
sum. n. **In** manu. i. potestate: qz d̄ eis
qd̄ vult & sicut vult facit. **P**roverb. xxi. a.
Cor regl̄ i manu dñi: q̄cīqz voluerit: icli-
nabit illud. Itē i manu dñi sūt: qz defēdū
tur & regūt ab illo. **G**āp. iii. a. **J**ustoz aīe
i manu dei sūt tē. o. **A**ppropinqt̄: vt
discat humiliē: ul̄ q̄ sequūt̄ vestigia ei⁹ fide
& dilectionē: ul̄ q̄ se humiliāt̄ ei⁹ coledo ip̄fū
sic iudei: q̄ colebat vñū dñū. p̄ **H**edi-
bus ei⁹. i. apl̄is. p̄dicatorib⁹: q̄ portant
dñm p̄ vñiuersū orbē. **E**la. li. b. **D**ē pul-
chri sup mōtes pedes euāgeliātū pacē.
Apocal. i. d. **P**edel ei⁹ siles aurichalco: sic
i camio ardēti. **U**l̄ pedib⁹. i. h̄umanitati ei⁹.
Po. Donec ponā inimicos tuos/ scabellū
pedū tuoz. Ul̄ pedib⁹ appropiāt̄: q̄ bo/
na sua paupib⁹ largiūt̄: Et tales accipiūt
doctrinā ei⁹: dicēt. Qd̄ vñi ex minis meis
fecisti/ mihi fecisti. q. **L**egē p̄cepit.
Metaplasim⁹: Inducit em pp̄lm loq̄tē
& dicentē: Legē p̄cepit nob̄ moyses. Legē
dico hereditatē. i. q̄si hereditatē firmat̄ et
sollicite tenēdā & custodiēdā: **r** **H**ereditatē
dico multitūdis iacob. i. datā
mītūdīni iudēorū natē ex iacob. s. **E**
rit: id. s. ap̄d rectissimū. i. ap̄d isrl̄: q̄ i
terpt̄at rectissim⁹. h̄ rectā ierpt̄ationē: vt
dicit **H**iero. sup **G**ēn. xxxv. vbi ab āgelo
bñdict⁹ isrl̄ vocat̄ ē. i. rect⁹ dei. **U**n **E**la.
xlii. a. **A**udi iacob serue me & rectissime
quē elegi. t. **R**ex ḡgregat̄ p̄i. po.
id est reges p̄ncipes pp̄li cū tribub⁹ isrl̄.
Ul̄ sic: Moyses p̄cepit legē: & ipsa lex erit
apud rectissimū. i. ap̄d isrl̄. Rex ḡgre. p̄i. pp̄li. i. cōcordi-
ter viuētib⁹: qz p̄ legē regūt̄ & regūt̄ trib⁹ subditas. v. **A**li
uāt ruben. **M**ucusqz generalis de tribub⁹ locut⁹ ē moyses:
nūc descēdit ad singulas / vt singulis bñdictat: Et p̄mo ad tri-
bū ruben: qz fuit p̄mogenit⁹ iacob: tñ p̄mogenit⁹ iura non
habebat: s̄ data sūt filijs ioseph: vt d̄. i. **P**aral. v. a. qz cu-
bile p̄tis sui maclauit: vt legif. **G**ēn. xlit. a. **D**ic ḡ: Aliuat ru-
ben. q. d. Licit mortē meruerit maculādo lectū p̄tis: tñ vi-
uat. i. nō moriat. **T**erūtū: qz vt dici Aug⁹ de⁹ dedec⁹ p̄tī
nō sūt esse sine dedecore vīdīcte. Seq̄t de p̄gna ei⁹: x
Sit paru⁹. Et ita bñdict ruben & maledicif. **B**ñdictif. ibi:
Aliuat: **M**aledicif. ibi: Et sit paru⁹. Ad lfaz/trib⁹ ruben nō
fuit nūerosa neq̄ bellicosa/ vt alle: Et fuit moyses benignior
rubē bñdictes ei q̄ iacob p̄ ei⁹ dices. **G**ēn. xlit. a. Ruben effu-
sus es sic aq̄n crescas. **S**videt h̄ qd̄ d̄: h̄: **M**ō moriat: p̄riū
Leuit. xx. b. Qui dormierit cū nouera/ morte moriat: **S**z
h̄ fecit ruben: ḡ debuit mori. **S**ol. Jura cōia & p̄cepta disci-
plīng/p̄t recipē dispētationē ex cā rōnabilī. **U**n lic̄ absō: on
maculauerit lectū p̄tis sui / ad p̄cubinal ei⁹ publice accēdēdo:
vt legif. q. **R**egl. xv. d. tñ dauid dispētauit cū eo dices: Ser-
uate mībi p̄uep̄ absalon. Ita dispētauit h̄ cū ruben. **U**l̄ aliter:
Hic agit d̄ tribu rubē: q̄ nō peccauerat: lic̄ p̄ peccauerit in
se. Etiā ipē rubē nō punīt morte: qz nō dñi lex ista fuerat. p̄/
mulgata. Itē obijcif d̄ h̄ qd̄ d̄: Et sit paru⁹ nūero: qz rubē/
nitē mīli sueūt: vt pat̄ Mu. i. **S**ol. Paru⁹ d̄ respectu trib⁹
ephraim & trib⁹ regie. **y** **H**ec ē iude. **M**ō ūaf h̄ ordo
habit⁹ i bñdictiōibus iacob. **G**ēn. xlit. d. & tñ nō fit h̄ sine cā:
qz d̄ **J**ob. v. b. Nihil sit i terra sine cā. i. sacra sc̄ptura: **S**z
cās istā ad p̄tis nō curam⁹: qz forte maḡ difficultis q̄ vīllis.

Libri

Deuteronomij

a Audi dñe. De iuda qsi de p̄liare loq̄t moyses alludens prophetice ei qd̄ legit Iudic. xx. c. Consuluerūt filii isrl̄ dñm atq̄ dixerūt: Quis erit p̄nceps in exercitu nro ī beniamin. Et r̄sidit dñs: Judas sit p̄nceps v̄. Et ē sensus ad lrāz: Audi dñe vocē iude: qn̄ s. ibit i plū ī inimicos suos r̄ rogabit te.

Audi. i. audies eū. b **E**t ad pp̄lm suū iſtroduc eū. i. expugnat̄ hostib⁹ suis fac eū sanū r̄ icolumē reuerti ad suos. Un̄ ybi nos habem⁹ iſtroduc eū: hebr̄i h̄sit reduc.

B **D**an⁹ ei⁹ pugna. p eo. i. p isrl̄. Ad lrāz em̄ bellicosa fuit trib⁹ iude: r̄ au- dar: r̄ reges de ea fuerūt. **L**eui qz ait: Tertio ponit bñdictionē leui: m̄ fuit sc̄ds ī filiis iacob: de q̄ trib⁹ sacerdotal fuit. Di- cit ḡ: Leui qz. i. de leui: ait: moyses. s. Et loq̄t de se ī t̄ia psona qsi d̄ alio: In q̄ inu- it moyses: qn̄ n̄ v̄ba sua s̄ alteri loq̄bat. O dñe: e **P**erfectio tua r̄ do-tua. Per- sectio qd̄ ē q̄ ad ope. De qb̄ Gen. q. a. d̄: Perfecti sūt celi r̄ oīs ornat̄ eoz. Doctrīa q̄ ad lēgē datā: Exo. xx. Hec iquā pfectio r̄ doctrīna inotuit p̄plo. **V**irō sc̄to tuo. i. a moys. i. p̄ moysen declarasti pse- ctionē oper̄ tuor̄ r̄ sc̄titatē doctrīne. s

Quē pb̄asti i tem. i. tēptasti vt pb̄ares q̄l̄ et: **E**t iwt̄ ē moyses ifidel: Un̄ seq̄t: **E**t iudicasti. i. iusto iudicio puniūisti: k **A**d aq̄s ḡtradīc: vbi iple r̄ aaron dubitauerūt de potētia dei: pp̄t qd̄ terrā pmissiōis ī iſtrauerūt: vt legit Mu. xx. b. Tel alit: Leui qz. i. ad leui: ait moyses: O leui: pfectio tuar̄ doctrīa tua inotuit aviro sc̄to tuo. i. a moys: q̄ fuit virō pfect⁹ i ope: r̄ sc̄tūs. i. mūd̄ ī corde: **E**t tu. i. de te nat⁹: Quē. s. leui. pb̄asti o dñe. Et mutat̄ psona ad quā loq̄t. **N**ā? ei ad leui. mō ad dñm loq̄t. b **I**n tēptatiōe. s. i. cades. i. pfe- ctū oīndisti r̄ indicasti: Quia oēs p̄ter tri- bū leui r̄ caleph r̄ ioseue timuerūt ī reditu explorator̄: r̄ dñm murmurauerūt: Un̄ ī deserto perierūt: Mu. xix. d. **L**Qui dixerit p̄r̄. Qui. s. leui. i. facto oīndit. i. n̄ pep̄it familiaritat̄ v̄l̄ sanguini: qn̄ trāsīcēs cū moys a porta v̄l̄q̄ ad portā ūterfecit oēs idolatras: q̄ vitulū adorauēt: vt legit Exo. xxxij. f. vbi sic d̄: Cōgregati sūt ad moysen oēs filii leui. qb̄ ait: Hec dīc dñs de isrl̄: ponat virō gladiū suū sup̄femur: J/ te r̄ redite de portav̄s ad portā p̄ mediū castor̄: r̄ occidat vnuſq̄s frēs r̄ amicū r̄ primū suū. Fecer̄t̄ leuit̄ iuxta simonē moysi: r̄ occiderūt die illa. q̄l̄ v̄igilat̄ria milia homin̄. m **E**loq̄tuū. i. p̄ceptū d̄ iter ficiēd̄s idolatrl̄: qd̄ dñs locut̄ ē eis. n

C **M**actū. i. legē quā pep̄iḡt dñs cū eis in monte sinai: Exo. xx. et. j. p̄ totū. o **J**u- diciq. s. q̄ de iudicauit i te. p **E**t legē. i. decalogū. q **I**n furore tuo: pla- cado s. Sicut aaron stas iter mortuos r̄ viuētes i. p̄ populo dep̄car̄ est: Mu. xvij. g. Un̄ Sap. xviii. c. Et commotio fa- cta est in heremo multitudinis: s̄z nō diu p̄māsit ira tua: Pro- perās em̄ hō sine q̄rela dep̄car̄ p̄ pp̄lo: p̄ferēs seruitur suē sc̄tū oratiōis: r̄ p̄ incensū dep̄cationē allegās: restitut̄ irē: r̄ finē iposuit necessitati. r **E**t holocaustū: ad placandū deū; v̄l̄. p̄ pace v̄l̄ hmōi. Et hic tangit̄ officiū leuit̄. s

Bñdic dñe. Facta cōmēdatiōe leui ī stirpe sua: ipse tā eoz auget bñdictionē dīces: Bñdic ec̄. Bñdictionē dextere Drouerb. x. a. **D**an⁹ fortū parat diuittias: q̄ aut̄ nitit men- dacis/pascit ventos. t **O**pera. i. labores. v **P**er- cutē dorsa. Interlin̄. Ut terga v̄tentes fugiāt. Itē Blo.

ps. 77. Eterna dāna pena: quā p̄uidere neglexerūt. Ps. Percusit

inimicos suos ī posteriora dorſi. i. ī fine dānabit̄ eos q̄na pe- na: quā mō p̄ dosū ponūt: nō p̄uidere curātes. Drouerb. x. b. Virga ī dorso ei⁹: q̄ idiget corde. **N**ō cōsurgat̄: cū ce- ciderint. r **E**t beniamin: datui casus. Interlin̄. dicit: quē iacob tenere diligebat. Ille q̄rto loco ponit bñdictionē beniamin: q̄l̄tū fuit iter filios iacob. Et nota tria q̄ bic dicunt̄ de ipso: Pater suē eū tenere diligebat: qz ī senectute genu- rat eū. D̄rop̄ h̄ dicit: Amantissimus. Itē trib⁹ ei⁹ fuit populosa / pp̄t hoc dīc: Habi- tabit p̄fidēter. Itē tēplū fuit in sorte ei⁹: pp̄t h̄ dicit: In eo qsi ī thalamo ec̄. r **A**mantisimus dñi. i. trib⁹ beniamin fu- it deo dilecta: **H**abitabit p̄fidēter: in- ter alias trib⁹ quasi populosa. In eo q̄ si ī thalamo tota die morabitur. In thalamo secreta reponunt̄ r̄ req̄scit sponsus: Sic ī tēplō: qd̄ p̄ thalamū desig- nat̄ secreta dñi. i. lex: v̄rna aurea plena mā- na/ v̄rga aaron/ v̄rga fedes / tabule moyse repositē erāt: In eo qsi ī thalamo req̄scit̄ cebat dñs. Est ḡ sensus: Dñs morabat̄ ī co- i. ī beniamin. i. ī tēplō: qd̄ est ī sorte beni- amin: qsi ī thalamo. Ut ī eo: p̄t esse fin- clausulē p̄cedētis: hoc mō: Beniamin ha- bitabit p̄fidēter ī eo. i. ī dño: r̄ postea qsi ī thalamo tota die morabitur ī illo. s. In dño nullo vitio aliena p̄ ab eo. **I**nter humeros. i. ī opib⁹: q̄ fuit ī mediō benia- min. s. sacrificia/ oblationes r̄ hmōi: q̄ fie- bat ī tēplō / qd̄ erat ī sorte beniamin. q. d. ope q̄ fuit ī tēplō: qd̄ ē ī beniamin placent̄ dño: Ad hoc em̄ d̄ ī illis req̄scere: q̄ plā- cēt ei. a **J**oseph qz. Quinto agit de bñdictionē ioseph: De q̄ duę trib⁹ fuerūt. s. ephraim r̄ manasse. Dicit ergo: Joseph: datui casus: Aut. s. moyses. b **D**e bñ- dictiōe ec̄. Blo. Ad lrāz fertilitatē sig- nificat: quā duę trib⁹ ex ioseph. i. ephraim r̄ manasses habuerūt ī v̄bertate frugū/ po- moy r̄ pastu pecor̄: Hec est basan ferti- lissima regio: Un̄ piguedo iterptat. c **T**erra ei⁹. i. trib⁹ ioseph/ replebit supple- d̄ bñdictionē dñi. i. abūdātia rex tpaliū: qd̄ oīndit p̄ hoc qd̄ seq̄t: De pomis ec̄. d **C**eli et ro. i. de fructib⁹ r̄p̄ie aer r̄ roe celi ac pluia irrigat̄: desup̄: r̄ iſer̄ aq̄s subiacētib⁹. Et ita nota ī dupler irrigatio. Un̄ maior fertilitas terre inuit̄ ī tribu e/ phraim r̄ dūmidia tribu manasse: q̄ cū ru- ben r̄ gad v̄lra iordanē remāst̄: cōst̄ q̄ habuerūt fr̄a fertile r̄ pascuale. e **Fru- ctū solis ac lunge. i. q̄s nutrit calo: sol r̄ humoz lunge: Ita dīc Interlin̄. t. bñ. Sol enī dī sōs tot̄ calor: Et luna dī m̄t tor̄ humoris: ex qb̄ oia terre nascētā onuit̄. f **D**e vertice anti. i. de eminētia r̄ subli- mitate fr̄e: cui nobilitas nota ī fr̄tice: ferti- litas tvaloz ī ātiq̄: q̄ terra ab ātiq̄ exculta ferniliō: ī ātiq̄ terra deserta. g **E**ternoz. In h̄ nota: q̄ diu erāt ī habitādi. h **D**e plenitūdine ei⁹. i. terre. i **B**ñdictionē illi⁹. i. dīc. e **Q**ui appa. Interlin̄. Mō in pp̄a substātia: s̄z p̄ angelū: Exo. iiij. k **N**ācārēi iter fra. su. i. sanctificari deo: l **Q**uali p̄mo. tui. Ad lrāz compat ioseph tauro: q̄ taur̄ forūl est: In hoc nota ī fortitudo ephraim q̄ ex ioseph. m **D**ulchritudo ei⁹. Hic ad lrāz/pulchritudo ipsi⁹ ioseph inuit̄: q̄ sup̄ oēs pulcher fuit: itātū enī: q̄ cū ipse tbat p̄yicos ciuitat̄/ hoīes dimittebat opa sua r̄ officia: r̄ ituebat̄ eū: Et v̄ginei etiā: q̄ naturalē sūt verecundē: currebat̄ p̄ muros et ad fenestras vt viderent̄ eū. Doc est quod dīc Gen. elx. c. Filius accrescēs ioseph: fili⁹ accrescēs r̄ decorū aspectū ec̄.**

a **Cornua rhino.** Hic notaſ singulariſ p̄ncipat̄ tribuſ ephraim. Hic roboā em̄ q̄ fuit p̄m rex ſup decē trib̄: vt legit. in. Reg. xiiij. e. ſuit ḥ tribu ephraim. Pluraliſ autē dīc: **Cornua rhinocerot̄:** cū tñ rhinoceros nō habeat niſi vñ cornui p̄pt duas trib̄: q̄ ex iſeph fuerūt. Al' chriſt̄ ē rhinoceros. Job. xxix. b. Munq̄d volet rhinoceros ſeruire tibi. **Duo cornua fortitudiſ et sapienſia ei?** Job. ix. a. Sapienſ corde ei: et ſor‐ tis robore. **b** In ipſis. l. cornib. Hoc magiſ myſticū eſt q̄d h̄ d̄ de chriſto. l. qui ſapienſia p̄dicatiōniſ et fortitudine paſſioňi eccliaz dilatauit vſq; ad termiňos orbis ter‐ raz. Eſa. liiij. a. Dilata locū ſētorū tuū: et peiles tabernaculoꝝ tuorū extēde: ne peſalōgos fac funicloſ tuoiſ. Job. xxix. d. Mu‐ qd̄ credes ei qm̄ reddet ſementē tibi. **c** **Hę ſunt multitudiňes ephraim.** In‐ teriuř. dicit: Innumerabiles. Sz nota q̄ incertiňum ponit de ephraim: et certū de manasse: qz p̄ ephraim q̄ p̄p̄ bñdictio ne accepit a iacob i dextera ei collocaſus: vt dicit. Glo. Ben. xlviij. ſignificat genti‐ les iudeiſ plati: de qb̄ q̄ plurimi q̄ ſi inue‐ rabilē ſaluabunt. Per manasse ſo q̄ ad ſi‐ ſtrā ſuit ſignificatiſ iudeiſ: q̄ ſola tpalia ſe‐ crant et amāt: De qb̄ pauci ſaluabuntur. Hoc eſt qd̄ dicit Ro. xi. d. Lū plenitudo gentiſ irraueni. nū relige iſrl ſalutē ſiēt. **d** **Et cabulon ait.** Sexto loco agitur de bñdictione cabulon: De q̄ ſe breuit̄ ex‐ pedit dicit: **e** **Letare cabulō in exi‐ tu tuo.** l. qz etiuiti de egypto: tveniuit in terra pmissioňi. Ul' exiuit vocat latā po‐ ſſionē quā habebat cabulon: Nam ho‐ mines de illa tribu mercatores erāt: et conue‐ niebat ibi vndiq; p̄pli ad emēdas merces. Ul' Ben. xli. b. dicit. Zabulon i litora maris habitabit: i ſtatōne nauiu ſtingeſ vſ‐ q; ad ſidonē. **f** **Et iſachar.** Septimo ponit bñdictione iſachar dices: Iſachar i tabernaculoſ tuoiſ ſupple letare. q. d. leta‐ te: qz veniuit i tra pmissioňi: ybi ſecur̄ es et ſine metu habitas in tabernaculoſ. **g** **Populos ad monte yo.** Metaplaſ‐ m̄ eſt. i. mūratio pſone. Et alludit facto illorū: Erāt eni negociaſorē de hac tribu: et merceſ vñales p̄pli exponebat: Et ita ſuocabat eos. Ad móre aut̄ dicit. p̄p̄ hie‐ rufale: q̄ erat ſita i móte: et illi merces ad vēdēdū ſerebat: et alia ad ſacrificanduz ducedat: qz alibi nō licebat imolare. Et h̄ eq̄ dicit: **h** **Abi unimolabunt victi‐ mas iuſticię.** i. qz iuſte offerebat deo. **i** **Qui inundationē.** Hoc dicit: qz de trā marinis prib̄ cū multo labore efferebat: quē tñ labore dulcē reputabat p̄p̄ lucru. Et hoc eſt qd̄ dicit: **Quasi lac ſugent:** Quia ſicut lac cito et defacili ſobet: ut ipſi cito et defacili in mercoſionis lucrabant. **k** **Et theſauros abſcon.** ſup‐ ple quā lac ſugent: et gēmaſ et aurū in arena abſcondita. Ibi em̄ iueniri ſolēt gēmaſ et aurū i litora maris. **l** **Et gad ait.** Octauo bñdictiū gad. Aut̄ moyses. l. gad. i. de gad. in **Be‐ nedict̄ in latitudine.** Ad līaz h̄ dicit: qz illa trib̄ erat po‐ pulosa: et latā poſſeſſionē habuit. Glo. dicit. In bñdictiōne gad videt p̄dicerē potentia viroꝝ ſortiū v̄l iudicū: q̄ de illa tri‐ bu fuerūt ſicut iſpte et aliꝝ multi. **m** **Quasi leo.** Hic pdi‐ cit fortitudinē iudicū: q̄ de illo fuerūt: vt iſpte. **n** **Cepit** qz brachii. i. fortitudinē hofſtū ſupauit. Et verticem. i. caſtra in montibus ſita et inexpugnabilita. Uel per hoc forti‐ tido terre q̄ eis cefſit i ſorte exp̄mit: qz ipſi firmas munitio‐

XXXIII

nes habuerūt: et bellicosi fuerūt. Ul' Ben. xli. c. Hoc acci‐ crūt p̄liabit an eū. **p** **Et videt p̄ncipatū ſuū.** i. videt p̄ncipes q̄ d̄ ipſo fuerūt: **q** **O** i pte ſuā ſupple. Et videt etiā q̄ i pte ſuā doctoꝝ eſt rpoſi. i. q̄ d̄ ipſo futuri eſt ſapien‐ tes. **r** **Qui ſuit cū p̄ncipib̄.** In h̄ notaſ q̄ d̄ ipſo erāt iudices futuri q̄ iudicarēt pp̄l'm iuſte: et cū ipſis alijs ſcordi habitaret. **s** **Dan‐**

catulus leonis. Mono ponit bñdictio dan: De q̄ dicit: Dan catul̄ r̄c. In q̄ ad litterā p̄dicit fortitudinē illius trib̄. Et ē p̄phetia de fortitudine ſamfonis: q̄ de illa tribu fuſt: De quo Judicii. xiiij. a. Ille abuit aut̄ dan ſorte ſuā in regiōne baſan: q̄ abun‐ dat in paſciuſ. Ul' ſequit: **t** **Fluet lar‐**

giter de baſan. Dicit ergo: Dan. i. de dan: Aut̄ moyses. l. Dan catul̄ leonis. i. ſamfon: q̄ erit de dan: erit forſi vt leo. Et dan fluet largit. i. abūdat fertilitate: q̄ erat i baſa: vbi erit et poffeſſio ſuā. **v** **Et neptaliū.** i. d̄ neptaliū. Decimo loco p̄ om̄ neptaliū: cui p̄phe‐ tatt ad līaz abūdātiā tpaliū: qz et ipſe ſorte habuit i tra fertili. Ul' ſe Ben. xli. dicit q̄ i ſorte el̄ erat p̄matuſ fruct̄: vñ ſiebat p̄mitiē dño. **w** **Mare et meridiē.** Ad līaz ſors el̄ ſuit ab australi plaga vſq; ad mediterraneū mare: qd̄ eſt mare occidēta‐ le. **x** **Aſer qz.** Undecimo loco ponit aſer. De q̄ ait: **y** **Benedict̄ i filiis a‐**

ſer. i. inter filios iſrl: quaſi ſicut aliꝝ be‐ dictus ſit. Uel benedictus in filiis ſuis. i. multipli cetur in filiis. **a** **Eratibus**

suis. i. alijs tribuſ. **b** **Tingat r̄c.** metaphorice loq̄: Et notaſ eius abūdan‐ tia: ſicut ſe. xxiij. b. Ut ſugeret mel de pe‐ tra: oleūq; d̄ ſaro durifffimo. Et ita etiā d̄ Job. xxix. b. Lauabā pedes meos bury‐ ro: et petra fundebat mihi riuos olei. **c**

Ferrū et eſ r̄c. Hoc dicit: qz terra illa me‐ talloſa e: nō q̄ d̄ bis metallis fierent calci‐ amēta ei: ſz qz pedib̄ calcabat. **d** **Sic**

dies iu. r̄c. Interiuř. dicit: ſignificat hāc tribu ſperitate et delitijs abūdasse vſq; ad ſenectutē captiuital. **e** **Non**

est de r̄c. Premiſis bñdictiōib̄ ſingu‐ laꝝ tribuū: ſubiuſgit moyses dei cōmēda‐ tionē. Et notađū q̄ bñdictio ſymeon / nō

est h̄ appoſita: qz nec pater eī iacob eū bñdictit: ſz p̄t̄ maledixit dices: Symeon et leui vala iniqtat bellatia: In cōſilio eo

rū nō veniat aia mea. ſz eadē rōne ſi de‐ buit hic apponi bñdictio leui. ſz forte le‐ ui p̄ ſymeon iduc̄t fuit. Ul' forte ideo non aponiſ ſymeoniſ bñdictio: qz iudā ſigni‐ ſicat: qui a numero duodeciun apostoloꝝ eſt ſubtract̄. Ul' et ſymeon iſterpretat ex‐ cluſio: v̄l audiēt mērorē: qd̄ vtrūq; ſuennit

iude. Admirās ḡ moyses ſe dicta: p̄puit i laudē ſetabund̄ dices: Mō ē de' alī vt de' nr̄: q̄ tot et tāta bñficia nob̄ con‐ tulit. Unde: Quis ſimilis tui in dīs dñe. **f** **Rectiſſimi**

i. populi iſraelitici. q̄ rectiſſimus dicit. Ul' ſupra eo. Et erit apud rectiſſimu rex. Rectus quidē p̄ naturā: rectior p̄ grati‐ am: rectiſſim⁹ p̄ gloriā. Ul' Eccl. vii. d. Solū iueni: qd̄ fecit de' hoieſ recti: t̄ ipſe ſe iſfiniſſiuit. **g** **Et ſubter:**

eū ſupple. **h** **Brachia ſem.** i. iuſte fortitudines. l. an‐ geli hoieſ demones q̄ ſunt ſubter eū. i. inferiores eo. Hebreus habet: Sub eū brachia ſeculi. Siſe Job. ix. b. De' cui⁹ iſte nemo refiſtere potest: ſub q̄ curuāt q̄ portat orbē. **i** **A** facie tuq; o iſrael ad quē loquitur moyses modo. **k** **Im‐**

49.a;

105.

105.

a Conterere: vel contere. Et est sensus: Dñs dicit tibi o isrl pte inimicū. ita facile faciet vt conteret; sicut facile loq̄ q̄s. Ul Dicer tibi cōterere inimicū. i. p̄cipiet: Quo p̄trito et fugato: b Habitabit isrl t̄. et sol. Glo. Suo. s. more et suis legib⁹ viues. Un Balāā Mu. xxii. b. dīc Ppl's sol' habitabit: et iter ḡtēs n̄ re

Biere. 23. b. putab̄t. Cōculis iacob.

i. intentio populi iudaici. d

In terra frumenti: q̄ ille populus tm̄ pro bonis terre dño seruiebat. Un Es̄a. j. e. Si volueritis et audieritis me bona terre comedetis.

e Celiaç caligabūt rore. Glo. Qua

2. Macb. 2. a. si tam abundantanter terre secun dande ros infundet: vt hominū obteneb̄scat obtuit: In

q̄ significat q̄ iudei cū frenaz opulentia ultra modū diligere, rēt caligauerūt: et christū cognoscere nō potuerūt. Un: Si dimittim⁹ eū sic oēs credēt in eū: Ne forte venient romani

z. Job. xj. f. f Saluari in dñ. o. i. a dñ. Glo. Quasi ideo btūs: ideo tibi similis nullus: q̄ nō de tua virtute / s̄ de christi gratia salutē speras: qui saluū facit populū suū a peccatis eoz. Mar. j. d. g Scu

tum. i. p̄tatio ab omni incur sione defendens. h Auri

13. q. 2. c. q: alij Lōsitebor noi tuo dñe: qm̄ adiutor et protector factus es mihi. Idē est qd̄ hic d̄r: Scu

tū et gladius. Scutū em ad de

fendendū: in hoc p̄tector. Gla

dius ad impugnandū: in hoc

adiutor. Hinc est q̄ angel p̄p

cedebat isrl in exitu aq̄ pha

rao insequeret eū ipso p̄sequē

te/factus est in posteriori. i. q̄

erat adiutor/factus est prote

ctor. k Megabunt. Glo.

Abominabunt et odient sicut

balach / qui rogauit balaam /

vt israelitas maledicendo re

pelleret. l Colla calca

bis. Hoc in dauid et salomo

ne impletū fuit.

Expositio La. XXXIII.

Scendit ergo. Precepit dñs moysi s. xxxij. g. a. vt ascenderet in monte abarim: Et inde vīa terra p̄missionis iret ad populū suū. Sed moyses volēs ascēdere i monte abarim p̄p̄ b̄ndixit p̄p̄lin sibi a dño cōmandatū. Finis ligil b̄ndictionibus impleuit moyses mandatū dñi: Et ascēdit super monte abarim v̄sq̄ ad verticē ipsius qui dicit phasga: Et ostendit ei dñs omnē terram promissiōnis v̄sq̄ ad mare nouissimum: et v̄sq̄ ad segor/totā plagam australē: et latitudinē campi hiericho: quē alio nomine dicitur ciuitas palmarū: Et mortuus est ibi in terra moab: Nō cognouit aliquis homo sepulchrū eius v̄sq̄ in presentē diem. Quod ideo factum autumant iudei: ne ipsi moyses pro deo colerēt. Hoc vltimū capitulū apposuit Esdras: vt dicāt et iose. Sed iose ab isto loco: Ascēdit ergo: v̄sq̄ ibi: Et nō surrexit. Residuū apposuit Esdras: q̄ bibliā a chaldeis cōbstā/diūino sensu repauit: Qui et titulos psalmis apposuit.

m Sup monte nebo. Andreas et magister Hugo de sancto victore dicit: q̄ phasga, puincia est: abarim, mōs: nebo, oppidū. Et cū d̄r: Ascēdit i monte abarim: p̄p̄ia est locutio

z intrāsituia: Cū aut̄ dicit: sup monte nebo: trāstūna est. i. su per mōtē q̄ est iuxta nebo. Lātor parisiſi. dīc q̄ abari mōs est: q̄ alio noē phasga dicit: cuius h̄tē nebo dicit. Hebrei moderni dicit: q̄ abari et nebo diuersi mōtes sunt. Lacumē nebo dicit phasga: ibi dicit moysen ascēdisse: Et idē cōtē

plata tra p̄missionis montū esse. His videt magister in bi

storij̄ p̄sentire. m Om̄ne

terrā. Glo. i. partē oīs terre:

quā ex altissimo monte potuit

videre. Ul oēm terrā oīdū ei

in spū miraculose: sicut brō be

nēdico osidit oīs i radio solis

totū mūdū i spiritu. n Uni

uersū neptaliū. i. vniuersā

terrā neptaliū. o Ruben

te domino. Lōtra. Sap. i. d. Mortu nō fecit. Sol. moz

tē non fecit. i. causam mortis

s. peccati. Es̄a. lii. c. i. Pet.

q. d. Qui peccati nō fecit.

p Triginta diebus. Glo.

Hinc videt ora consuēto:

vt fidelibus mortuis triginta

diebus p̄terias officia p̄sol

uantur: sicut p̄ceptit domin⁹

moysi. s. xvij. c. vbi dicitur:

Prophetā suscitabit vobis do

minus de fratribus vīis: ipsi

sicut me audietis. o Et nō

surrexit zc. Glo. Hoc vt

referunt: Esdras de suo ad

scit: qui bibliothecā a chal

deis exstanti diūino sensu re

parauit: et litteras quibus in

dei nūc vīunt ūenit: Un et ve

loz scriba. i. Esdr. vii. a. apel

latus est. zc. Glo. Quia moy

ses omnibus prophetis vē

ris testamenti p̄statiōr. Un

iudei arroganter dicit Job.

ix. f. Nos moyse discipuli su

mus. Sed postq̄ domin⁹ p̄

pheterarū incarnatus vent⁹ in

mūndū: oīs illa p̄or dignitas

zymbra futurop̄ cessauit sic d̄

Heb. x. a. Quia lex et figurā

moysen data est: Job. j. b. gra

tia et veritas p̄ Iesū Christū: qui

est legl̄ p̄summatiō ad iusticiā

oī credēti: Ro. x. a. Facie ad faciē. i. ita familiari sīc

moysi. s. Sicutis: minorib⁹. Mōrtēl: maiorib⁹

signis. v Et cūtā manū robustā. Glo. Mōrtēl. s. vt

faceret. Explicit expositio sup Deuteronomium.

Reuerendissimi in christo patr̄ et domini dñi

Hugonis zc. Cardinalis i postillā super librum

Josue: Prologus.

Ex eo loco inter libros veteri testamenti

ponit liber Josue: In quo ipsi op̄is p̄f

ctio demōstrat. Scenari em p̄fecit est nu

merus. Et merito sextū locū obriner liber

Josue. Hā p̄ cūcī p̄ib⁹ veteri testame

ti. Josue tā facit q̄ noī exp̄siūs typū

gessit christi: qui sex dieb⁹ om̄ia de nibilo

potēter creauit: Sexto die hominē ad imaginē et similitudinē

suā formauit: eūdē hoīez p̄tō deformē: sexto die suo sāguine

reformauit: ac redemit: atq̄ de carcere inferni misericorditer liberauit. Q̄tō ḡ familiari Josue liber nob̄ figurā exp̄

mit saluatoris: tanto diligenter ac studiosi est tā histōri q̄